

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.093 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor	2-4	Decizia nr. 1.321 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ³ alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor	12-14
Decizia nr. 1.104 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a principiului îmbogățirii fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv	4-6	Decizia nr. 1.323 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	14-15
Decizia nr. 1.122 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	6-8	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.124 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori	8-10	1.052. — Hotărâre privind reglementarea acțiunilor specifice aferente finanțării asistenței din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare	16-18
Decizia nr. 1.177 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	11-12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		5.573. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat	19-28
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		894. — Ordin privind aplicarea prevederilor art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	29-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.093**

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială UPC România — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.653/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.984D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate nu numai că nu contravin prevederilor constituționale invocate, ci, din contră, dau expresie acestora. Arată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor dispune încetarea practicilor incorecte, acest fapt neconstituind un impediment în exercitarea dreptului la apărare. Totodată, textul de lege criticat reprezintă opțiunea legiuitorului pentru realizarea unei protecții a consumatorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.653/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială UPC România — S.R.L. din București, într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, fiind obligat la executarea sancțiunii înainte

de soluționarea cauzei și rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate, se încalcă dreptul la un proces echitabil și principiul egalității în fața legii. Deși au fost aplicate clauzele contractuale, societatea comercială a fost sancționată de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care a aplicat dispozițiile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007, ceea ce încalcă accesul societății comerciale la o activitate economică.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normelor legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. De asemenea, textul de lege criticat nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu principiul liberei exercitări a comerțului în condițiile legii. În contextul asigurării libertății economice, statul are obligația să impună reguli de disciplină economică, pe care operatorii economici trebuie să le respecte.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 12: „(1) *Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune măsuri conform prezentei legi,*

prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau prin decizie emisă de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Ordinul sau decizia emise potrivit alin. (1) se motivează.

(3) Ordinul sau decizia emise potrivit alin. (1) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contestarea în instanță nu suspendă de drept executarea măsurilor dispuse.”;

— Art. 13: „(1) În măsura în care se consideră necesar, ținând cont de toate interesele implicate și, în special, de interesul public, instanțele judecătorești competente sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor vor dispune, în procedură de urgență, chiar fără a exista o dovadă a unei pierderi sau a unui prejudiciu efectiv ori a intenției sau a neglijenței comerciantului, una dintre următoarele măsuri:

a) încetarea sau instituirea procedurilor legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte;

b) interzicerea sau instituirea procedurilor legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte, chiar dacă acestea nu au fost încă puse în practică, dar acest lucru este iminent;

c) transmiterea de către Consiliul Național al Audiovizualului, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării, a datelor de identificare a persoanelor fizice sau juridice implicate în realizarea publicității audiovizuale, considerată a fi o practică comercială incorectă, precum și o copie a materialului publicitar difuzat.

(2) În cazul în care, în vederea eliminării efectelor practicilor comerciale incorecte, s-a dispus încetarea, respectiv interzicerea acestora, iar hotărârea judecătorească prin care s-a dispus această măsură a rămas definitivă și irevocabilă ori ordinul, respectiv decizia emisă potrivit art. 12 alin. (1) nu a fost atacată potrivit art. 12 alin. (3), instanța care a emis hotărârea definitivă și irevocabilă, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, poate solicita:

a) publicarea acesteia, integral sau parțial, în forma pe care o consideră adecvată;

b) publicarea unui comunicat rectificator. Comunicatul rectificator trebuie să cuprindă sediul și celelalte date de identificare ale comerciantului, practica incorectă săvârșită, data la care a fost săvârșită, precum și măsurile dispuse.

(3) Publicarea, în condițiile prevăzute la alin. (2), se va face, în toate cazurile, într-un ziar de largă circulație, pe cheltuiela comerciantului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 45 referitor la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează măsurile care pot fi luate împotriva operatorilor economici care recurg la practici comerciale incorecte, astfel cum acestea sunt definite la art. 4 din lege.

Totodată, Curtea reține că scopul declarat al legii este acela de a asigura o mai bună funcționare a pieței și un nivel înalt de

protecție a consumatorilor, prin reglementarea practicilor comerciale ce pot aduce atingere intereselor economice ale consumatorilor. Astfel, reglementarea, în cuprinsul Legii nr. 363/2007, a măsurilor necesare combaterii practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii determină responsabilizarea operatorilor economici implicați în comercializarea produselor și serviciilor și, drept consecință, se asigură un nivel superior de protecție a consumatorului.

Obligațiile operatorilor economici de a nu recurge la practici comerciale incorecte, precum și măsurile și sancțiunile ce pot fi luate în cazul în care se constată existența/iminența recurgerii la practici comerciale incorecte au caracter de protecție pentru consumator, și nicidecum un caracter discriminatoriu, acestea fiind adecvate poziției specifice pe care fiecare participant (consumator sau comerciant) o deține în raporturile ce se creează. De altfel, în condițiile în care, în mod evident, situațiile în care se află consumatorii și partenerii lor — producători, comercianți și prestatori de servicii — sunt diferite, este firesc ca tratamentul juridic aplicabil să fie diferit, aceasta justificându-se în mod rațional și obiectiv.

În ceea ce privește chestiunea accesului liber la o activitate economică, instanța de contencios constituțional a statuat că, într-o economie de piață, guvernată de regulile concurenței, ale liberului acces la activitatea economică și ale liberei inițiative, potrivit art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, „Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”. Or, libertatea comerțului nu poate fi asigurată decât prin impunerea unui climat de disciplină economică căruia operatorii economici trebuie să i se conformeze și, în consecință, legiuitorul are competența de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea regulilor stabilite (Decizia nr. 89 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 28 februarie 2006).

Referitor la critica potrivit căreia operatorul economic este obligat la executarea sancțiunii înainte de soluționarea cauzei și rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată. Se observă că nemulțumirea autorului excepției pornește de la faptul că acestei contravenții nu îi este aplicabil regimul juridic general al contravențiilor, potrivit căruia plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții suspendă executarea acestuia. În cauza de față, lipsa efectului suspensiv de executare al plângerii formulate ține tocmai de asigurarea unei protecții sporite a consumatorului.

Astfel că, deși contestarea în instanță a ordinului emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau a deciziei emise de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor prin care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 13 din lege nu suspendă de drept executarea măsurilor dispuse, nu s-ar putea susține că legiuitorul nu are o justificare obiectivă și rațională pentru a adopta norme derogatorii de la dreptul comun.

În aceste condiții, Curtea constată că nu poate fi primită critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 45 referitor la libertatea economică.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială UPC România — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.653/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.104

din 8 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Decretul nr. 31/1954
privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998
privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a principiului îmbogățirii
fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii
pentru imobilele preluate abuziv**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a principiului îmbogățirii fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Arad în Dosarul nr. 1.619/108/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.877D/2010.

La apelul nominal răspunde, pentru autorului excepției, avocatul Remus Biliboacă, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată. Astfel, susține că prevederile art. 37 din Decretul nr. 31/1954 și cele ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 contravin dispozițiilor

constituționale ale art. 16, precum și celor ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art. 20 din Constituție. De asemenea, în ceea ce privește principiul îmbogățirii fără justă cauză, atunci când acesta este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv, consideră că este încălcat art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, precum și art. 6 paragraful 1 din același act internațional.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, aspectele invocate privind, în esență, modalitatea de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale și constituie atributul exclusiv al instanței de drept comun.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.619/108/2007, **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, ale art. 12 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a principiului îmbogățirii fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv**, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Arad într-o cauză civilă având ca obiect Legea nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 37 din Decretul nr. 31/1954

contravin art. 16 și 20 din Constituție, raportate la prevederile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât „creează o diviziune artificială în interiorul personalității publice a statului, concretizată într-o diviziune artificială de capacități, de patrimonii și de responsabilități, [...] fără a exista o diferență între poziția statului în ordinea juridică și cea a celorlalte subiecte de drept, care să justifice permisiunea acordată statului de a-și diviza responsabilitatea”. Așa fiind, apreciază că art. 37 consacră un principiu care a făcut posibile reglementări speciale, cum este cea cuprinsă în art. 12 alin. (4) din Legea nr. 213/1998, ce prevede că, în litigiile privitoare la dreptul de administrare, în instanță titularul acestui drept va sta în nume propriu. În acest context, autorul excepției menționează că acest articol pune în aplicare, în concret, „divizarea personalității și răspunderii statului”, prevăzută de art. 37 din Decretul nr. 31/1954, fiind în egală măsură neconstituțional.

Referitor la principiul îmbogățirii fără justă cauză, aplicat în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele naționalizate abuziv, apreciază că acesta restrânge fără justificare legitimă exercițiul dreptului conferit de Legea nr. 10/2001 și golește de conținut dreptul de proprietate asupra imobilului care formează obiectul restituirii către fostul proprietar. Principiul îmbogățirii fără justă cauză încalcă speranța legitimă atunci când este aplicat în materia măsurilor reparatorii, fiind discriminatoriu, întrucât legea specială nu interzice în mod expres statului să uzeze de principiul îmbogățirii fără justă cauză și să ceară sume importante pentru eventualele costuri pe care le-a realizat cu imobilele naționalizate abuziv, în timp ce persoana îndreptățită nu poate solicita aducerea imobilelor degradate la situația anterioară preluării acestora de către stat, pentru că o asemenea cerere este prohibită expres de art. 9 din Legea nr. 10/2001. Ca atare, apreciază că această diferență de tratament nu are nicio justificare rezonabilă, aducând atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 și celor ale Convenției.

Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală consideră că „interpretarea asupra existenței unei răspunderi distincte a statului de cea a instituțiilor de stat, precum și posibilitatea aplicării principiului îmbogățirii fără justă cauză, în completarea Legii nr. 10/2001, ce nu cuprinde dispoziții privind posibilitatea acordării de despăgubiri pentru deținătorii imobilelor ce au fost restituite foștilor proprietari, decât în situația în care aceștia au calitatea de chiriași — cumpărători, contravine Legii fundamentale. Aceasta ar determina o aplicare a principiului îmbogățirii fără justă cauză în situația instituțiilor de stat care dețin imobilele și constituie o problemă de interpretare și aplicare a legii, respectiv a raportului dintre legea generală, reprezentată de Codul civil, și Legea nr. 10/2001, ca lege specială de reparație în materia imobilelor preluate abuziv de către stat în perioada regimului comunist”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 37 din Decretul nr. 31/1954 și art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, iar în ceea ce privește critica raportată la principiul îmbogățirii fără justă cauză, apreciază că aceasta nu este o veritabilă critică de neconstituționalitate, de vreme ce principiul nu este consacrat în Constituție, ci reprezintă doar o creație a doctrinei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 37 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr. 8 din 30 ianuarie 1954, ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și principiul îmbogățirii fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigii în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 37 din Decretul nr. 31/1954: „Statul nu răspunde pentru obligațiile organelor și celorlalte instituții de stat, ale întreprinderilor și organizațiilor economice de stat, precum și ale oricăror alte organizații socialiste de stat, dacă ele sunt persoane juridice. De asemenea, niciuna dintre aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.”

Persoana juridică subordonată unui Sfat Popular sau unui organ al administrației de stat ori unei organizații economice socialiste sau unei organizații obștești, nu răspunde pentru obligațiile acestora și, tot astfel, acestea nu răspund pentru obligațiile persoanei juridice subordonate, în afară de cazurile prevăzute de lege.”;

— Art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998: „(3) Titularul dreptului de administrare poate să posedă, să folosească bunul și să dispună de acesta, în condițiile actului prin care i-a fost dat bunul în administrare. Dreptul de administrare va putea fi revocat numai dacă titularul său nu-și exercită drepturile și nu-și execută obligațiile născute din actul de transmitere.”

(4) În litigiile privitoare la dreptul de administrare, în instanță titularul acestui drept va sta în nume propriu. În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra bunului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Titularul dreptului de administrare răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestei obligații. De asemenea, neîndeplinirea acestei obligații poate atrage revocarea dreptului de administrare.”;

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiilor art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și, respectiv, interzicerea discriminării.

Examinând excepția, în ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 37 din Decretul nr. 31/1954 și art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998, prin raportare la art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, Curtea constată că prevederile de lege criticate reglementează reprezentarea în

instanță în nume propriu a instituțiilor care dețin un bun al statului în administrare și se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Prin Decizia nr. 433 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 8 mai 2009, Curtea a reținut că prevederile art. 12 din Legea nr. 213/1998 reprezintă o transpunere a dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (4), potrivit cărora „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică*”.

De asemenea, Curtea constată că îmbogățirea fără justă cauză presupune un fapt juridic, ce constă în mărirea patrimoniului unei persoane, fără temei legitim, prin diminuarea patrimoniului altei persoane, cea dintâi având obligația de a înapoia celei de a doua avantajul pe care l-a obținut în dauna ei.

Legea, mai exact Codul civil, nu conține o reglementare de principiu a îmbogățirii fără justă cauză, cunoscută și sub

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, ale art. 12 alin. (3) și (4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a principiului îmbogățirii fără justă cauză, atunci când este aplicat în litigiile în materia măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Arad în Dosarul nr. 1.619/108/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.122*)

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș în Dosarul nr. 2.459/109/2010 al

*) A se vedea opinia separată la Decizia nr. 1.461 din 9 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 22 decembrie 2010.

Tribunalului Argeș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.545D/2010.

La apelul nominal răspunde partea Aristide Ionescu, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate invocată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, sens în care depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.358/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.459/109/2010, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, în cadrul soluționării unei acțiuni prin care se solicită plata unor despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a unor condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) potrivit căroră „*Nicio cheltuielă bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, cu următoarea redactare:

— Art. 5 alin. (1) lit. a): „(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:*

1. *10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;*

2. *5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;*

3. *2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea; [...].”*

Curtea reține că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Întrucât în cauza de față autorul excepției de neconstituționalitate critică faptul că soluția legislativă de acordare a despăgubirilor [soluție cuprinsă și de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, în forma anterioară modificării] este discriminatorie, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, așadar, numai dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, modificate prin art. XIII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul cuprins:

„(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la: [...].”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a de contencios constituțional asupra excepției de excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, în Dosarul nr. 2.459/109/2010 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.124

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Unicredit Țiriac Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 34.885/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.615D/2010.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile de

lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 464/2011.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece părțile beneficiază de toate garanțiile accesului liber la justiție, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 34.885/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 raportat la art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâta Unicredit Țiriac Bank — S.A. într-o cauză în contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de constatare a unor clauze din contractele de credit supuse controlului ca fiind abuzive, potrivit Legii nr. 193/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece din interpretarea prevederilor Legii nr. 193/2000 și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor rezultă că atât organul constator, cât și instanța de judecată constată faptele, dar numai instanța aplică sancțiunea, prin hotărâre, așa cum prevede art. 255 coroborat cu art. 261 din Codul de procedură

civilă, iar nu prin rezoluție înscrisă pe procesul-verbal, întrucât aceasta ar însemna să se substituie autorității administrative. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este un organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, ce coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor. Rezultă că instanțele judecătorești finalizează actul constatator, prin aplicarea sancțiunii contravenționale, și că împotriva acestei hotărâri partea interesată nu mai poate formula decât recurs, în temeiul art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Pe de altă parte, conform dreptului comun în materie contravențională, în actul constatator de săvârșire a contravenției se va consemna poziția persoanei în cauză prin formularea de obiecții, sub sancțiunea nulității actului constatator. Împotriva acestui act se poate face plângere la instanța competentă, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs. Rezultă așadar consacrară dublului grad de jurisdicție în dreptul contravențional.

Numai că art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 dispune completarea cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, iar nu modificarea acestora, în caz de neconcordanță.

Cu toate acestea, plângerea împotriva sancțiunii contravenționale, prevăzută la art. 31 din Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 ca un drept subiectiv procesual la îndemâna pretinsului contravenient, devine inadmisibilă în raport cu hotărârea instanței de stabilire a sancțiunii aplicabile, fapt pentru care nu se va mai putea exercita decât recursul, având în vedere dispozițiile art. 2 pct. 3 din Codul de procedură civilă, ceea ce ar conduce la suprimarea unui grad de jurisdicție.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fapta contravențională este considerată, de regulă, o faptă de natură penală, indiferent de calificarea din dreptul intern (A se vedea Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată în *Cauza Ozturk contra Germaniei*).

Constatarea de către autoritățile administrative îndrituite a examina și sancționa „infracțiunile ușoare”, contravențiile putând fi considerate infracțiuni ușoare în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului și în conformitate cu prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, nu contravine Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care persoana interesată se poate adresa cu plângere împotriva deciziei luate de organul administrativ tribunalului care oferă toate garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenție (A se vedea Hotărârea din 25 august 1987, pronunțată în *Cauza Lutz contra Germaniei*).

În final, invocă prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, fiind conforme atât cu art. 21 din Constituție, cât și cu art. 2 paragraful 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu conțin norme care să aducă atingere dreptului părților interesate la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și nu contravin dreptului la apărare. Mai mult, dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de

procedură. În plus, menționează că prin art. 31 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt stabilite căile de atac, fiind astfel asigurat liberul acces la justiție. În final, arată că celelalte dispoziții constituționale invocate nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au fost modificate prin art. IX pct. 1 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

Dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au în prezent următorul cuprins:

— Art. 21: „(1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constatator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșita fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.”;

— Art. 34: „(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.”

Dispozițiile criticate din Legea nr. 193/2000 au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (1): „*Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, aplică sancțiunea contravențională conform art. 16 și dispune, sub sancțiunea daunelor, modificarea clauzelor contractuale, în măsura în care contractul rămâne în ființă, sau desființarea aceluși contract, cu daune-interese, după caz.*”;

— Art. 16 alin. (2): „*Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 27—29.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 647 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 21 iunie 2010.

Cu acel prilej Curtea a reținut că, fie că este sesizată direct de către consumator, fie că este sesizată prin intermediul procesului-verbal de constatare a faptelor contrare legii întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau de specialiștii autorizați ai organelor administrației publice, instanța judecătorească este unica autoritate care se va pronunța asupra existenței sau inexistenței clauzelor abuzive dintr-un contract.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 13 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Unicredit Țiriac Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 34.885/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea a mai reținut că art. 13 din Legea nr. 193/2000, pe lângă răspunderea civilă delictuală pe care o reglementează, prevede și o răspundere contravențională, din moment ce fapta ilicită este sancționată cu amendă contravențională. Curtea a arătat că împrejurarea că actul de sesizare a instanței, care circumscrie cadrul procesual al controlului efectuat de către aceasta, este diferit în funcție de calea aleasă de persoana care are calitatea de consumator nu impiedică cu nimic asupra dreptului la apărare al comerciantului. În fața instanței de judecată părțile au în egală măsură posibilitatea de a-și exercita garanțiile prevăzute de legea procesual civilă, formulând apărările pe care le consideră pertinente și utile cauzei.

Curtea a constatat că în procedura reglementată de art. 14 din aceeași lege diferendul dintre consumator și comerciant poate parcurge 3 grade de jurisdicție, însă, în cazul art. 13 din lege, diferendul dintre organul de constatare și comerciant poate parcurge două grade de jurisdicție. Un asemenea tratament juridic nu încalcă art. 21 din Constituție, întrucât acest text constituțional nu impune legiuitorului obligația reglementării accesului la toate gradele de jurisdicție. Astfel cum s-a arătat mai sus, există o diferență specifică între prevederile art. 13 și art. 14 din lege, în sensul că primul text reglementează și o răspundere contravențională, pe lângă răspunderea civilă delictuală comună ambelor texte de lege, ceea ce a și determinat legiuitorul să instituie proceduri de judecată diferite. O atare competență a legiuitorului rezultă, fără tăgadă, din prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași motive, Curtea constată că și celelalte dispoziții de lege criticate sunt constituționale, din perspectiva criticilor aduse de autorul excepției de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.177

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Ion Dragomir în Dosarul nr. 791/109/2010 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.706D/2010.

La apelul nominal răspunde secretarul comunei Lerești, Ileana Soceanu, pentru Consiliul Local al Comunei Lerești, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul împuternicitului Consiliului Local al Comunei Lerești, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece se invocă probleme de interpretare și aplicare a textului de lege criticat, iar nu de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 791/109/2010, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate prevederilor art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.** Excepția a fost ridicată de Ion Dragomir în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ, având ca obiect anulare act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin modul în care a fost emisă Hotărârea nr. 1/2010 a Consiliului Local Lerești, i-au fost încălcate „mai multe drepturi constituționale: libertatea conștiinței, libertatea de exprimare și dreptul la alegerea unei ocupații conforme cu statutul de ales local, corelat cu dreptul la măsuri de protecție socială”.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că dispozițiile art. 57 alin. (4) din Legea nr. 215/2001 sunt neconstituționale, „încalcându-se libertatea conștiinței, libertatea de exprimare, dar și principiul egalității în drepturi”. Astfel, la art. 69 din Legea nr. 393/2004 sunt enumerate motivele care duc la eliberarea din

funcție a unui ales local. Or, art. 57 alin. (4) din Legea nr. 215/2001 se referă la schimbarea din funcție, fără a se arăta vreunul din motivele ce pot determina această măsură. Astfel, este evident că numirea și schimbarea din funcție a viceprimarului au la bază criteriile politice, iar nu profesionale. Se apreciază că, lăsând puterii discreționare a consiliului local schimbarea din funcție a viceprimarului, se încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, instanța neputând verifica temeinicia hotărârii, raportat la normele de drept aplicabile.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate privind sancțiunile aplicabile viceprimarului pentru abateri grave și repetate, săvârșite în exercitarea mandatului, precum și schimbarea din funcție a viceprimarului nu contravin prevederilor constituționale referitoare la libertatea conștiinței și libertatea de exprimare. Libertatea conștiinței este o libertate esențială; ea comandă existența și conținutul altor libertăți, precum libertatea cuvântului, libertatea asocierii, pentru că aceste libertăți sunt mijloace de exprimare a gândurilor și opiniilor. Art. 29 din Constituție dă dreptul fiecărei persoane de a avea o concepție proprie despre lumea înconjurătoare. În plus, prin dispozițiile de lege criticate nu se aduce atingere libertății de exprimare, care reprezintă posibilitatea omului de a-și exprima prin viu grai, prin scris, imagini, sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public gândurile și opiniile. Este evident așadar că normele criticate, prin conținutul reglementării lor, nu interferează sub niciun aspect cu conținutul celor două libertăți fundamentale.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate raportată la art. 41 din Constituție, consideră că aceasta nu poate fi reținută, deoarece aceste dispoziții de lege nu reprezintă o îngrădire a dreptului la muncă sau a libertății alegerii locului de muncă și nu sunt contrare regulilor constituționale privind dreptul la măsuri de protecție socială.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, precum și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

Textele de lege criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 69 din Legea nr. 393/2004: „(1) Pentru abateri grave și repetate, săvârșite în exercitarea mandatului de viceprimar, de președinte sau de vicepreședinte al consiliului județean, persoanelor în cauza li se pot aplica următoarele sancțiuni:

- a) muștrare;
- b) avertisment;
- c) diminuarea indemnizației cu 5—10% pe timp de 1—3 luni;
- d) eliberarea din funcție.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se aplică, prin hotărâre a consiliului, la propunerea motivată a primarului, respectiv a președintelui consiliului județean. În cazul președintelui consiliului județean, propunerea trebuie făcută de cel puțin o treime din numărul consilierilor în funcție și va fi temeinic motivată. Motivele care justifică propunerea de sancționare vor fi aduse la cunoștința consilierilor cu cel puțin 5 zile înaintea ședinței.

(3) În cazul sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), hotărârea se adoptă cu votul deschis al majorității consilierilor în funcție, iar în cazul sancțiunilor prevăzute la lit. c) și d), cu votul secret a cel puțin două treimi din numărul consilierilor în funcție.

(4) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) poate fi făcută numai dacă se face dovada că viceprimarul, președintele sau vicepreședintele consiliului județean a încălcat Constituția, celelalte legi ale țării sau a prejudiciat interesele țării,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 57 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Ion Dragomir în Dosarul nr. 791/109/2010 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.321

din 11 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9³ alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9³ alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București în Dosarul nr. 9.448/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și

ale unității administrativ-teritoriale sau ale locuitorilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(5) La eliberarea din funcție se aplică în mod corespunzător prevederile Legii nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 57 alin. (4) din Legea nr. 215/2001: „Schimbarea din funcție a viceprimarului se poate face de consiliul local, prin hotărâre adoptată cu votul majorității consilierilor în funcție, la propunerea primarului sau a unei treimi din numărul consilierilor locali în funcție.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică modul în care a fost emisă Hotărârea nr. 1/2010 a Consiliului Local Lerești, prin care susține că i-au fost încălcate „mai multe drepturi constituționale: libertatea conștiinței, libertatea de exprimare și dreptul la alegerea unei ocupații conforme cu statutul de ales local, corelat cu dreptul la măsuri de protecție socială”.

Or, Curtea constată că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

Prin urmare, simpla enumerare a unor drepturi fundamentale prevăzute în Constituție, pe de o parte, și criticarea modului în care a fost emisă o hotărâre a unui consiliu local, pe de altă parte, conduc la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

de contencios administrativ, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.393D/2010.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul George Papu, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind partea ANPC-IRPC-OJPC Arad-Timiș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței judecătorești.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.448/325/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9³ alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.**

Excepția a fost ridicată de recurentul ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Deciziei nr. 19.116 din 23 decembrie 2009, pronunțată de Judecătoria Timișoara, în contradictoriu cu intimatul ANPC-IRPC-OJPC Arad-Timiș într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, astfel că „sintagma *«în cadrul contractelor încheiate cu consumatorii»* trebuie să aibă înțelesul de: *«în cadrul contractelor încheiate cu consumatorii după data intrării în vigoare a prezentului act normativ»*.” În continuare, consideră că dispozițiile de lege atacate înfrâng și prevederile constituționale ale art. 11, art. 20 și art. 23 alin. (12), deoarece, pe de o parte, sintagma „contracte încheiate” primește în concret mai multe valențe, fiind „lipsite de previzibilitatea cerută de art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, iar, pe de altă parte, aceste dispoziții sunt contrare principiului legalității incriminării. Autorul excepției apreciază, de asemenea, că textele de lege criticate „se supun rigorilor impuse pentru o normă penală”. În fine, susține restrângerea libertății economice consfințite prin art. 135 din Constituție, cu încălcarea art. 53 din Constituție.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9³ alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 9³ alin. (1) lit. g): *„În cadrul contractelor încheiate cu consumatorii, furnizorii de servicii financiare sunt obligați să respecte următoarele reguli: [...]*

g) în contractele de credit cu dobândă variabilă se vor aplica următoarele reguli:

1. variația ratei dobânzii trebuie să fie independentă de voința furnizorului de servicii financiare, raportată la fluctuațiile unor indici de referință verificabili, menționați în contract, sau la modificările legislative care impun acest lucru;

2. dobânda poate varia în funcție de dobânda de referință a furnizorului de servicii financiare, cu condiția ca aceasta să fie unică pentru toate produsele financiare destinate persoanelor fizice ale operatorului economic respectiv și să nu fie majorată peste un anumit nivel, stabilit prin contract;

3. formula după care se calculează variația dobânzii trebuie indicată în mod expres în contract, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia; [...]”;

— Art. 50 alin. (1) lit. e): *„Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: [...]*

e) încălcarea dispozițiilor art. 9¹, art. 9² și art. 9³, cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 50.000 lei; [...]”

În susținerea neconstituționalității textelor arătate mai sus, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării, art. 135 privind economia și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv legalitatea incriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 277 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 5 septembrie 2003, a statuat că „Drepturile cetățenilor care au calitatea de consumatori și obligațiile corelative ale agenților economici, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au caracter de protecție împotriva unor practici abuzive [...]

În legătură cu susținerea privind înfrângerea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor. În aceste condiții, Curtea nu poate reține

argumentele privind înfrângerea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Referitor la celelalte motive invocate, Curtea constată că, în concret, autorul excepției, pe de o parte, solicită modificarea și completarea dispozițiilor legale criticate, iar, pe de altă parte, criticile sale vizează probleme ce țin de modul de interpretare și de aplicare a acestora, ceea ce excedează controlului de

constituționalitate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența legiuitorului, respectiv a instanței de judecată.

În fine, nu poate fi reținută ca relevantă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate jurisprudența constituțională și convențională invocată de autorul acesteia în notele scrise depuse la dosar.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) lit. g) coroborate cu dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București în Dosarul nr. 9.448/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.323

din 11 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bagoly Logistic” — S.R.L. din Miercurea-Ciuc în Dosarul nr. 1.927/258/2010 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.459D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea civilă nr. 3 din 12 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.927/258/2010, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepția a fost ridicată de petentul Societatea Comercială „Bagoly Logistic” — S.R.L. din Miercurea-Ciuc într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44, art. 1 alin. (4) și art. 116 alin. (2). În acest sens, arată, în esență, că intimatul nu ar avea dreptul să efectueze controale în trafic și să întocmească procese-verbale de constatare și sancționare a contravenției, deoarece nu este autoritate administrativă autonomă, reținerea certificatului de înmatriculare pentru neachitarea rovinietei privând proprietarul autovehiculului de circulația pe drumurile care nu sunt autostrăzi sau drumuri naționale.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege atacate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate în legătură cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 8: „(1) *Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție și se sancționează cu amendă.*

(2) *Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1) este prevăzut în anexa nr. 2.*

(3) *Contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4.*

(3¹) *Agentul constatator va face mențiune în procesul-verbal de constatare a contravenției și despre contravaloarea despăgubirii și modul de achitare a acesteia. Despăgubirea se va achita în lei, la cursul de schimb stabilit potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) și (2), în contul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. și va reveni acesteia ca venit extrabugetar.*

(4) *Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după*

caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute de prezentul act normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) *Utilizatorilor li se pot aplica amenzi contravenționale atât pe rețeaua de drumuri naționale din România, cât și în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România.*

(6) *Odată cu aplicarea amenzii contravenționale, utilizatorilor români care folosesc rețeaua de drumuri naționale din România fără a avea rovinietă valabilă li se reține certificatul de înmatriculare al vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de despăgubire conform prevederilor alin. (3).*

(7) *Prevederile alin. (6) se aplică în mod corespunzător și conducătorilor vehiculelor înmatriculate în alte state.”;*

— Art. 9 alin. (1) lit. a): „(1) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 8 se fac de către:*

a) *personalul împuternicit din cadrul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.”;*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor în stat, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 116 alin. (2) privind administrația publică centrală de specialitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate primi susținerea potrivit căreia prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea amenzii contravenționale înseamnă diminuarea patrimoniului, dispozițiile legale criticate nefiind de natură a afecta în vreun fel prevederile constituționale invocate.

De altfel, în speță, autorul excepției, fiind nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul ca personalul împuternicit din cadrul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. să nu mai poată constata contravențiile și aplica sancțiunile prevăzute la art. 8 din ordonanță. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială Bagoly Logistic — S.R.L. din Miercurea-Ciuc în Dosarul nr. 1.927/258/2010 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind reglementarea acțiunilor specifice aferente finanțării asistenței din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 404/2006 privind finanțarea asistenței pentru dezvoltare din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează acțiunile specifice aferente finanțării asistenței din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare și stabilește:

a) cadrul instituțional al asistenței pentru dezvoltare;

b) procedurile de programare și acordare a asistenței pentru dezvoltare.

Art. 2. — (1) Prioritățile geografice și sectoriale ale asistenței pentru dezvoltare sunt cele prevăzute de Strategia națională privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 703/2006 pentru aprobarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a Planului de acțiune pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare.

(2) Statele partenere beneficiare de asistența pentru dezvoltare, precum și fondurile financiare alocate în acest scop se stabilesc de către Ministerul Afacerilor Externe și sunt aprobate pe bază de memorandum de către Guvernul României, în conformitate cu angajamentele asumate de România pe plan internațional în materie de finanțare și eficacitate a asistenței pentru dezvoltare, cu excepția asistenței financiare acordate sub forma reducerii/ștergerii datoriilor țărilor debitoare României, care intră sub incidența Legii nr. 29/1994 privind autorizarea Guvernului de a aproba negocierea în vederea recuperării creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, cu modificările ulterioare, și a Ordonanței Guvernului nr. 59/1994 privind reglementarea operațiunilor de import-export care se derulează prin cliring, barter și cooperare economică internațională în baza acordurilor comerciale și de plăți guvernamentale, republicată.

(3) Asistența pentru dezvoltare în plan multilateral se acordă în baza Strategiei multianuale pentru acordarea de asistență pentru dezvoltare în plan multilateral, care se aprobă de către Guvernul României prin memorandum elaborat și înaintat spre aprobare de către Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile menționate mai jos au următoarele semnificații:

a) *asistență pentru dezvoltare* — suma resurselor alocate de către România statelor partenere în conformitate cu criteriile de clasificare a asistenței oficiale pentru dezvoltare elaborate de către Comitetul Asistență pentru Dezvoltare din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (denumită în continuare OCDE);

b) *asistență pentru educație pentru dezvoltare și activitățile de conștientizare publică în domeniul dezvoltării* — activitățile desfășurate în scopul promovării unei mai bune înțelegeri în rândul populației românești sau al unor categorii specifice ale acesteia a aspectelor ce țin de politica de cooperare internațională pentru dezvoltare;

c) *asistență umanitară* — asistență de urgență acordată statelor în caz de dezastre și conflicte armate prelungite, cu scopul atenuării consecințelor asupra victimelor, inclusiv asistența oferită în procesul de tranziție de la o situație de criză umanitară către procesele de reabilitare sau reconstrucție timpurie;

d) *contractanți* — donatori, organizații guvernamentale, organizații neguvernamentale, reprezentanții mediului academic sau alte entități care pot beneficia de fonduri din bugetul de asistență pentru dezvoltare al Ministerului Afacerilor Externe pentru implementarea proiectelor/programelor de asistență pentru dezvoltare conform criteriilor și prevederilor Comitetului Asistență pentru Dezvoltare din cadrul OCDE;

e) *contribuții neafectate* — contribuții fără destinație specifică la bugetul general al unor organizații internaționale sau al unor fonduri administrate de acestea (*core funding*);

f) *documente contractuale* — acorduri, memorandumuri de înțelegere, schimburi de scrisori, contracte sau orice alte documente în baza cărora se realizează transferuri de fonduri din bugetul de asistență pentru dezvoltare al Ministerului Afacerilor Externe; documentele contractuale au caracter de contract de stat și nu intră sub incidența Legii nr. 590/2003 privind tratatele;

g) *donator* — stat, organizații internaționale, instituții financiare internaționale sau orice alte entități care acordă asistență pentru dezvoltare conform principiilor Comitetului Asistență pentru Dezvoltare din cadrul OCDE;

h) *obiectivele de dezvoltare ale mileniului* — cele 8 obiective adoptate cu ocazia Summitului mileniului, găzduit în septembrie 2000 de către Organizația Națiunilor Unite, ce trebuie realizate până în anul 2015, cu țintele și indicatorii aferenți, după cum urmează: eradicarea sărăciei extreme și a foametei; realizarea educației primare universale; promovarea egalității șanselor și împuternicirea femeilor; reducerea mortalității infantile; îmbunătățirea sănătății materne; combaterea HIV/SIDA, a malariei și a altor boli infecțioase; asigurarea durabilității mediului înconjurător; dezvoltarea unui parteneriat global pentru dezvoltare;

i) *proiecte de asistență pentru dezvoltare* — setul de activități interconectate vizând realizarea unui obiectiv punctual de dezvoltare;

j) *programe de asistență pentru dezvoltare* — setul de activități și proiecte de asistență pentru dezvoltare interconectate urmărind consolidarea unui sector specific de interes al statului partener;

k) *sprijin bugetar direct* — transferul de resurse financiare de la o agenție de finanțare externă către trezoreria națională a unei țări partenere, în urma îndeplinirii de către această țară a condițiilor convenite pentru efectuarea plății. Resursele financiare astfel dobândite fac parte din resursele globale ale țării partenere și, prin urmare, sunt utilizate în conformitate cu sistemul de gestionare a finanțelor publice din această țară;

l) *stat partener* — statul terț în curs de dezvoltare, cu venit mic sau mediu, căruia România îi acordă asistență pentru dezvoltare și care este catalogat la data acordării asistenței drept potențial beneficiar de asistență oficială pentru dezvoltare de către Comitetul Asistență pentru Dezvoltare din cadrul OCDE;

m) *stat partener prioritar* — statul partener căruia România, prin Ministerul Afacerilor Externe, îi acordă multianual asistență pentru dezvoltare de cel puțin 30% din bugetul anual de asistență pentru dezvoltare.

CAPITOLUL II

Cadrul instituțional al asistenței pentru dezvoltare

Art. 4. — În calitate de instituție responsabilă pentru gestionarea politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare, Ministerul Afacerilor Externe are următoarele atribuții:

a) coordonarea politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare la nivel național;

b) reprezentarea României la nivel internațional din perspectiva de donator de asistență pentru dezvoltare;

c) îndeplinirea la nivel global a angajamentelor asumate privind realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, privind eficacitatea asistenței pentru dezvoltare, privind coerența politicilor pentru dezvoltare și privind alte angajamente în cadrul politicii de cooperare internațională pentru dezvoltare asumate în calitate de stat membru al UE și ONU, precum Angajamentele Monterrey, Declarația de la Paris privind eficacitatea asistenței pentru dezvoltare, Agenda de acțiune Accra;

d) programarea bugetului de asistență pentru dezvoltare, angajarea, lichidarea și ordonanțarea fondurilor, conform legislației în vigoare;

e) monitorizarea, evaluarea și auditul contribuțiilor/proiectelor/programelor finanțate din bugetul de asistență pentru dezvoltare, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — (1) În procesul de elaborare, implementare și coordonare a politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare, Ministerul Afacerilor Externe se consultă și colaborează, după caz, cu autoritățile administrației publice din România care au atribuții în domeniile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 404/2006 privind finanțarea asistenței pentru dezvoltare din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare și cu Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Dezvoltare.

(2) Instituțiile publice cu atribuții conform art. 2 din Legea nr. 404/2006 pot propune Ministerului Afacerilor Externe proiecte/ programe și alte forme de asistență pentru dezvoltare în vederea cooperării strategice cu state partenere.

Art. 6. — Ministerul Afacerilor Externe elaborează Planul anual de acțiune, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor externe, care cuprinde:

a) obiectivele urmărite;

b) bugetul pentru anul fiscal aferent;

c) lista proiectelor/programelor/contribuțiilor neafectate care sunt finanțate din bugetul de asistență pentru dezvoltare al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 7. — (1) Finanțarea acțiunilor specifice aferente asistenței pentru dezvoltare se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Fondurile aferente finanțării acțiunilor prevăzute la alin. (1) se asigură din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, de la capitolul „Alte servicii publice generale”, subcapitolul „Asistență națională externă pentru dezvoltare”, titlul „Alte transferuri”, articolul „Transferuri interne”, alineatul „Asistență pentru dezvoltare alocată în beneficiul statelor partenere”, și, respectiv, articolul „Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)”, alineatul „Asistență pentru dezvoltare alocată în străinătate”.

(3) Fondurile aprobate potrivit alin. (2) nu se pot redistribui și utiliza la alte subdiviziuni ale clasificății bugetare.

CAPITOLUL III

Proceduri de acordare a asistenței pentru dezvoltare

SECȚIUNEA 1

Forme de asistență pentru dezvoltare

Art. 8. — Guvernul României acordă asistență pentru dezvoltare, în conformitate cu Strategia națională privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și cu Strategia multianuală pentru acordarea de asistență pentru dezvoltare în plan multilateral, și utilizează următoarele modalități de distribuție a asistenței pentru dezvoltare:

a) asistență bilaterală — include activitățile de cooperare pentru dezvoltare derulate direct între România și statul partener ori indirect, prin intermediul unor contractanți;

b) asistență trilaterală — include asistența pentru dezvoltare acordată de România statului partener prin cofinanțare cu unul sau mai mulți donatori;

c) asistență multilaterală — include contribuții neafectate la organizațiile internaționale incluse pe lista Comitetului Asistență pentru Dezvoltare al OCDE, precum și către fondurile special administrate de acestea.

SECȚIUNEA a 2-a

Acordarea asistenței bilaterale

Art. 9. — Finanțarea de proiecte și programe de asistență pentru dezvoltare derulate direct se poate face în baza unor documente contractuale semnate între Ministerul Afacerilor Externe și statul partener beneficiar.

Art. 10. — Finanțarea proiectelor și programelor de asistență pentru dezvoltare implementate de contractanți poate fi realizată în baza unor documente contractuale semnate între Ministerul Afacerilor Externe și contractanți.

Art. 11. — Finanțarea de proiecte/programe de cooperare pentru dezvoltare în statele partenere prin intermediul organizațiilor neguvernamentale se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor

nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — (1) Sprijinul bugetar direct, la nivel general și/sau sectorial, se poate acorda statului partener care îndeplinește, cumulativ, următoarele criterii:

- a) are o politică și o strategie națională (sau sectorială, în cazul sprijinului bugetar sectorial) definite în mod clar;
- b) are un cadru macroeconomic orientat către stabilitate;
- c) are un program credibil și relevant de îmbunătățire a gestionării finanțelor publice, acesta trebuind să fie în vigoare sau în curs de implementare.

(2) Acordarea sprijinului bugetar direct din bugetul Ministerului Afacerilor Externe este condiționată de existența unor bugete anuale de asistență pentru dezvoltare substanțiale și a capacității de monitorizare a alocării fondurilor în conformitate cu liniile directoare ale Comisiei Europene și ale OCDE în materie.

SECȚIUNEA a 3-a

Acordarea asistenței trilaterale

Art. 13. — Cofinanțarea de proiecte și programe de asistență pentru dezvoltare poate fi realizată în baza unor documente contractuale încheiate cu donatorii cofinanțatori și, după caz, cu statul partener beneficiar.

SECȚIUNEA a 4-a

Acordarea asistenței multilaterale

Art. 14. — Acordarea din bugetul de asistență pentru dezvoltare a unor contribuții neafectate se realizează în baza Strategiei multianuale pentru acordarea de asistență pentru dezvoltare în plan multilateral. Contribuțiile neafectate pot fi finanțate în baza unui memorandum de înțelegere încheiat între Ministerul Afacerilor Externe și organizația internațională în cauză sau conform procedurilor legale aplicabile organizației internaționale respective, acord, schimb de scrisori etc.

SECȚIUNEA a 5-a

Acordarea asistenței în domeniile educației pentru dezvoltare și conștientizării publice în domeniul dezvoltării

Art. 15. — Finanțarea din bugetul de asistență pentru dezvoltare a unor proiecte și programe de asistență pentru educație pentru dezvoltare și activități de conștientizare publică în domeniul dezvoltării poate fi realizată direct de către Ministerul Afacerilor Externe sau prin intermediul unor

contractanți, în baza unor documente contractuale încheiate între Ministerul Afacerilor Externe și contractanți.

Art. 16. — Finanțarea activităților organizațiilor neguvernamentale pentru derularea de activități de educație pentru dezvoltare și conștientizare publică în domeniul dezvoltării se poate realiza în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 6-a

Acordarea asistenței umanitare

Art. 17. — Ministerul Afacerilor Externe acordă asistență umanitară direct statului în cauză ori indirect, prin intermediul unei organizații internaționale cu competențe în domeniu sau al unui fond autonom gestionat de o organizație internațională de profil ori al unui fond constituit în mod special pentru a răspunde necesităților unei crize umanitare sau al unor organizații neguvernamentale.

Art. 18. — Acordarea asistenței umanitare din bugetul de asistență pentru dezvoltare se realizează prin ordin al ministrului afacerilor externe, în baza unor documente contractuale încheiate de Ministerul Afacerilor Externe cu statul în cauză sau cu organizațiile internaționale/neguvernamentale intermediare. Ministerul Afacerilor Externe informează Guvernul în ceea ce privește asistența umanitară acordată.

Art. 19. — Pentru acordarea de asistență umanitară prin intermediul organizațiilor neguvernamentale este necesar ca acestea să îndeplinească cumulativ următoarele criterii:

- a) să aibă experiență în domeniul asistenței umanitare;
- b) să cunoască circumstanțele și specificul local;
- c) să facă dovada deținerii mijloacelor necesare unei furnizări rapide și eficiente a asistenței umanitare către persoanele sinistrate.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 20. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Afacerilor Externe va elabora norme interne de implementare privind acordarea finanțării asistenței pentru dezvoltare, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 21. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 747/2007 privind reglementarea acțiunilor specifice aferente finanțării asistenței din cadrul politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 2 august 2007, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat

În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,
în temeiul art. 48, 49 și 50 din Legea educației naționale nr. 1/2011,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice prevederi contrare.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile

minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București, 7 octombrie 2011.

Nr. 5.573.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat

PARTEA I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — În România, învățământul special și special integrat se adresează tuturor copiilor/elevilor/tinerilor cu cerințe educaționale speciale (CES).

Art. 2. — (1) Învățământul special și special integrat este parte integrantă a sistemului național de învățământ din România, coordonat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Învățământul special și special integrat, de nivel preșcolar, primar, gimnazial, profesional, liceal și postliceal, pentru persoane cu CES (deficiențe/dizabilități/dificultăți de învățare, tulburări de limbaj și comunicare, tulburări socioafective și de comportament) se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar (ROFUIP), precum și în conformitate cu standardele cuprinse în documente naționale și internaționale: pacte, tratate, convenții, declarații și protocoale cu privire la drepturile și educația copilului la care România este parte semnatară.

Art. 3. — Statul garantează dreptul la educație al tuturor persoanelor cu CES. Învățământul special și educația integrată sunt parte componentă a sistemului național de învățământ preuniversitar.

Art. 4. — Învățământul special și special integrat reprezintă forme de instruire școlară diferențiate, adaptate și de asistență educațională, socială și medicală complexă, destinate persoanelor cu CES.

Art. 5. — Învățământul pentru persoanele cu CES (dizabilități) care se desfășoară în unitățile de învățământ special se numește *învățământ special*.

Art. 6. — (1) Învățământul special se organizează, după caz, în unități de învățământ special și în unități de învățământ de masă.

(2) Învățământul special integrat se poate organiza în clase speciale și individual sau în grupe integrate în clase de masă.

Art. 7. — Integrarea școlară a copiilor cu CES se realizează după cum urmează:

a) prin clase și grupe speciale — pentru copii și elevi cu dizabilități — din unități școlare speciale sau din școli de masă;

b) prin școli de masă, individual, cu sau fără servicii educaționale de sprijin;

c) prin grupe sau clase din unități sanitare în care sunt internați copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni;

d) la domiciliu (școlarizare itinerantă), pe o perioadă determinată;

e) prin alte structuri școlare.

Art. 8. — (1) Învățământul special și special integrat se realizează pe baza principiilor învățământului democratic, a accesului tuturor copiilor la orice formă de educație, a dreptului la educație diferențiată și la pluralism educațional, a dreptului la educație la toate nivelurile, indiferent de condiția socială sau

materială, de sex, rasă, naționalitate, apartenență politică ori religioasă sau vreo altă îngrădire ce ar putea constitui o discriminare.

(2) Diagnosticarea abuzivă a copiilor ca având CES, pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, apartenență la o categorie defavorizată, precum și pe baza oricărui alt criteriu, se sancționează conform legilor în vigoare.

Art. 9. — CES pot fi derivate în principal din:

a) dizabilități (handicap) — care au la bază o deficiență sau boală;

b) dificultăți de învățare și tulburări de limbaj.

Art. 10. — Protecția socială a copiilor/elevilor/tinerilor din învățământul special și special integrat se realizează în conformitate cu legislația în vigoare privind protecția socială a persoanelor cu dizabilități.

Art. 11. — Învățământul special și special integrat din România este gratuit, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 12. — Învățământul special din România este organizat, de regulă, ca învățământ cu frecvență. În funcție de necesitățile locale, acesta se poate organiza și sub alte forme, stabilite prin metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 13. — Prevederile legale în vigoare privind organizarea și funcționarea generală a învățământului din România sunt valabile și pentru învățământul special, dacă nu sunt menționate expres prevederi specifice prin prezentul regulament sau prin alte acte normative.

CAPITOLUL II

Concepte și principii

Art. 14. — În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *deficiență* — absența, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcții (leziune anatomică, tulburare fiziologică sau psihologică) a individului, rezultând în urma unei maladii, unui accident sau unei perturbări, care îl împiedică să participe normal la activitate în societate;

b) *educație specială* — ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor, activităților de învățare și asistență complexă de recuperare-compensare (psihoterapeutică, medicală, socială, culturală) adaptate persoanelor care nu reușesc independent să atingă, temporar sau pe toată durata școlarizării, un nivel de dezvoltare corespunzător vârstei, pentru formarea competențelor de bază în vederea pregătirii pentru viața de adult;

c) *școală specială* — unitatea de învățământ în care se asigură de către profesori specializați educație și intervenție psihopedagogică persoanelor cu diferite tipuri și grade de dizabilități/deficiențe;

d) *cerințe educaționale speciale (CES)* — necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe/dizabilități sau tulburări/dificultăți de învățare ori de altă natură, precum și o asistență complexă (medicală, socială, educațională etc.);

e) *integrare (școlară)* — procesul de adaptare a persoanei cu CES la normele și cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor relații afective pozitive cu membrii grupului școlar (grupă/clasă) și de desfășurare cu succes a activităților școlare;

f) *incluziune (școlară)* — procesul permanent de îmbunătățire a serviciilor oferite de unitățile de învățământ pentru a cuprinde

în procesul de educație toți membrii comunității, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultățile acestora;

g) *școală incluzivă* — unitatea de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii și reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare și segregare. Copiii/Elevii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile și serviciile educaționale, psihoterapeutice, medicale și sociale, conform principiilor incluziunii sociale, echității și al asigurării egalității de șanse;

h) *adaptare curriculară* — corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES, din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia;

i) *profesor itinerant și de sprijin* — cadrul didactic cu studii superioare în domeniul psihopedagogic care desfășoară activități de învățare, stimulare, compensare și recuperare cu persoanele cu CES integrate în unitățile de învățământ de masă, în colaborare cu toți factorii implicați;

j) *plan de servicii personalizat* — modalitatea de programare și coordonare coerentă a resurselor și serviciilor individualizate pentru copiii/elevii/tinerii cu CES integrați în unități de învățământ de masă, focalizată pe nevoile de dezvoltare ale acestora;

k) *program de intervenție personalizat* — un instrument de proiectare și implementare a activităților educațional-terapeutice utilizat pentru eficientizarea activităților de intervenție și atingerea finalităților prevăzute în planul de servicii personalizat;

l) *centrul județean/al municipiului București de resurse și de asistență educațională (CJRAE/CMBRAE)* — unitate conexă a învățământului preuniversitar, cu personalitate juridică, coordonată metodologic de inspectoratul școlar, care desfășoară servicii de asistență psihopedagogică pentru părinți, copii, cadre didactice și care coordonează, monitorizează și evaluează, la nivel județean și al municipiului București, activitatea și serviciile educaționale oferite de către centrele logopedice interșcolare și cabinetele logopedice, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, mediatorii școlari;

m) *certificat de orientare școlară și profesională* — document/act oficial eliberat de către CJRAE/CMBRAE, conform prevederilor cuprinse în Legea nr. 1/2011, care precizează diagnosticul/deficiența și orientează copiii, elevii și tinerii cu CES în învățământul de masă sau în învățământul special;

n) *incapacitate* — limitări funcționale cauzate de disfuncționalități (deficiențe) fizice, intelectuale sau senzoriale, de condiții de sănătate ori de mediu și care reduc posibilitatea individului de a realiza o activitate (motrică sau cognitivă) ori un comportament;

o) *handicap* — dezavantaj social rezultat în urma unei deficiențe ori incapacități și care limitează sau împiedică îndeplinirea de către individ a unui rol așteptat de societate;

p) *dizabilitate* — rezultatul sau efectul unor relații complexe dintre starea de sănătate a individului, factorii personali și factorii externi care reprezintă circumstanțele de viață ale acestui individ. Datorită acestei relații, impactul diverselor medii asupra aceluiași individ, cu o stare de sănătate dată, poate fi extrem de diferit. „Dizabilitatea” este termenul generic pentru afectări, limitări ale activității și restricții de participare, conform Clasificării internaționale a funcționării, dizabilității și sănătății;

q) *CIF* — Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății — document elaborat de Organizația Mondială a Sănătății, Geneva, 2001;

r) *afectare* — o pierdere sau o anormalitate a structurii corpului ori a unei funcții fiziologice (inclusiv funcțiile mintale).

Prin noțiunea de „anormalitate” se înțelege aici variațiile semnificative de la norma stabilită statistic (adică o deviație de la media populației stabilită conform normelor standard măsurate), iar această noțiune trebuie utilizată exclusiv în acest sens, conform CIF;

s) *funcționare* — termen generic pentru funcțiile organismului, structurile corpului, activități și participare. Acestea denotă aspectele pozitive ale interacțiunii dintre individ (care are o problemă de sănătate) și factorii contextuali în care se regăsește (factori de mediu și personali) — conform CIF;

ș) *adaptare curriculară* — corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES sau alte tipuri de cerințe educative, din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia;

ț) *educație incluzivă* — proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor persoanelor din cadrul unei comunități;

ț) *școala profesională specială* — instituție școlară care prin organizarea și desfășurarea procesului de predare-învățare-evaluare facilitează integrarea socioprofesională a elevilor prin certificarea calificărilor profesionale;

u) *liceu special* — unitate de învățământ care organizează și desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare în mod special pentru elevii/tinerii cu deficiențe senzoriale și motorii;

v) *centru de educație specială, centru de resurse și asistență educațională, centru de zi, centru de pedagogie curativă și alte tipuri de centre* — unități de învățământ organizate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau de către organizații neguvernamentale în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care au ca scop și finalitate recuperarea, compensarea, reabilitarea și integrarea școlară și socială a diferitelor categorii de copii/elevi/tineri cu CES. Acestea sunt considerate alternative de educație specială al căror conținut poate fi fundamentat și pe anumite pedagogii experimentale (Montessori, Freinet, Waldorf etc.);

w) *atelier protejat* — spațiul adaptat nevoilor persoanelor cu CES/dizabilități, în care acestea desfășoară activități de dezvoltare și perfecționare a abilităților, în vederea integrării în viața activă a tinerilor; poate funcționa în locații din comunitate, în centre de zi, în centre rezidențiale sau în unități de învățământ special.

CAPITOLUL III

Scopul, specificul și obiectivele învățământului special și special integrat

Art. 15. — Scopul educației speciale și speciale integrate este învățarea, educarea, reabilitarea, recuperarea, adaptarea și integrarea școlară, profesională și socială a copiilor/elevilor/tinerilor cu CES sau cu alte tipuri de cerințe educaționale.

Art. 16. — (1) Parte integrantă a sistemului național de învățământ, educația specială și specială integrată este recunoscută ca o responsabilitate a tuturor persoanelor care lucrează în învățământ, este accesibilă, flexibilă și comprehensivă și are caracter național.

(2) Educația specială și specială integrată este practică de către cadre didactice calificate specializate și devotate activității de învățământ cu copiii cu CES.

Art. 17. — Educația școlară a copiilor cu CES trebuie să corespundă nevoilor de dezvoltare ale copiilor, prin evaluarea adecvată a potențialului de dezvoltare și prin asigurarea

reabilitării/recuperării și compensării deficiențelor ori tulburărilor, dificultăților de învățare.

Art. 18. — Educația specială și specială integrată trebuie să îi ajute pe copiii/elevii cu CES sau alte tipuri de cerințe educaționale să atingă nivelul posibil de dezvoltare individuală cât mai aproape de dezvoltarea normală, prin acumularea experienței necesare învățării școlare și sociale, formarea abilităților necesare învățării în școală, însușirea cunoștințelor, formarea priceperilor și a deprinderilor funcționale utile integrării sociale, profesionale și vieții culturale în comunitate și asigurarea șanselor și a condițiilor pentru continuarea pregătirii școlare pe diferite trepte de învățământ.

Art. 19. — Pe timpul școlarizării, copiii cu CES au acces la toate resursele educaționale și de reabilitare/recuperare psihointelectuală, medicală și socială, la alte servicii de intervenție specifice, necesare și disponibile în comunitate sau în unități specializate, inclusiv în cele de învățământ special și special integrat.

Art. 20. — Organizarea și funcționarea învățământului special au la bază următoarele obiective:

a) prevenirea sau depistarea precoce a deficiențelor, incapacităților și a handicapurilor;

b) intervenția educațională timpurie;

c) abordarea globală și individualizată a copilului cu CES sau alte tipuri de cerințe educaționale; acest aspect se referă la identificarea, valorificarea și stimularea tuturor capacităților și disponibilităților cognitive, de limbaj, psihomotorii, afectiv-relationale și social-adaptativ existente sau potențiale;

d) accesul la educație al tuturor copiilor cu CES sau alte tipuri de cerințe educaționale;

e) egalizarea șanselor;

f) asigurarea educației de calitate similară celei oferite copiilor de aceeași vârstă din școlile de masă;

g) asigurarea educației de calitate specializată, adecvată particularităților specifice tipului și gradului de deficiență ale fiecărei persoane și în concordanță cu planurile-cadru și cu programele școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

h) asigurarea serviciilor și a structurilor de sprijin necesare în funcție de amploarea, intensitatea și specificul CES ale fiecărui copil;

i) cooperarea și parteneriatul în educația specială și specială integrată;

j) cooperarea și parteneriatul dintre instituțiile care oferă servicii de educație specială și autoritățile locale.

PARTEA a II-a

Organizarea învățământului special și special integrat

CAPITOLUL IV

Structura învățământului special și special integrat

Art. 21. — Învățământul special se organizează și se desfășoară în instituții de stat și de profil.

Art. 22 — (1) Învățământul special și special integrat din România este parte componentă a sistemului național de învățământ și cuprinde:

a) grădinițe speciale (care pot cuprinde și grupe de intervenție timpurie);

b) grupe de grădiniță specială organizate în școlile speciale;

c) școli speciale pentru toate tipurile și gradele de deficiențe/dizabilități;

- d) grupe/clase de copii/elevi cu tulburări din spectrul autist;
- e) unități de învățământ special profesional;
- f) licee speciale;
- g) centre școlare speciale;
- h) clase/școli postliceale speciale;
- i) centre de zi din centre școlare pentru educație incluzivă;
- j) centre de educație specială;
- k) centre de pedagogie curativă;
- l) grupe/clase de copii/elevi cu deficiențe senzoriale multiple (surdocecitate);
- m) școli de reeducare pentru elevii cu deficiențe comportamentale;
- n) clase organizate în spitale, preventorii și penitenciare;
- o) centre de zi pentru educație/dezvoltare timpurie;
- p) ateliere protejate.

(2) Unitățile de învățământ special vor avea, de regulă, cantine școlare și, după caz, internate școlare.

(3) În învățământul special integrat pot funcționa:

- a) grupe de grădiniță specială integrate în grădinițele de masă;
- b) clase speciale compacte integrate în școlile de masă;
- c) grupe de elevi cu CES integrate în școlile de masă;
- d) elevi cu CES integrați individual în școlile/grădinițele de masă;
- e) clase speciale de profesionalizare integrate în școli de masă, în licee și în grupuri școlare din învățământul de masă;
- f) grupe/clase de copii/elevi infestați cu virusul HIV;
- g) centre județene logopedice;
- h) centre școlare pentru educație incluzivă;
- i) centre județene de asistență psihopedagogică;
- j) centre județene de resurse pentru educație incluzivă;
- k) centre județene/al municipiului București de resurse și de asistență educațională.

Art. 23. — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului aprobă înființarea de tipuri de unități și instituții de învățământ special, în funcție de necesitățile societății și de cerințele minorităților naționale, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 24. — În vederea realizării acțiunii de integrare a copiilor/elevilor cu CES în școala/grădinița de masă, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, poate dispune:

- a) înființarea sau desființarea unităților școlare speciale;
- b) transformarea unor unități de învățământ special în școli integratoare;
- c) transformarea unor școli de masă în școli integratoare;
- d) transformarea unor unități de învățământ special în centre școlare pentru educație incluzivă;
- e) înființarea unor alternative educaționale: centre de educație specială, centre de pedagogie curativă, centre de zi din centre școlare pentru educație incluzivă etc.

Art. 25. — Înființarea, desființarea sau transformarea unor unități de învățământ special se face în condițiile legii, cu respectarea prevederilor stipulate de legislația internațională în vigoare referitoare la protecția specială și drepturile copilului cu CES.

Art. 26. — Învățământul special și special integrat cuprinde următoarele forme de învățământ:

- a) învățământ cu frecvență;
- b) învățământ cu frecvență redusă;
- c) învățământ la domiciliu.

Art. 27. — Învățământul special obligatoriu pentru elevii cu CES este, de regulă, învățământ de zi, cu excepția situațiilor

speciale, prevăzute de prezentul regulament sau de alte acte normative, precizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 28. — Inspectoratele școlare aprobă organizarea unor clase speciale constituite din elevi cu CES care nu au putut absolvi până la vârsta de 14 ani primele 5 clase ale învățământului general obligatoriu. Aceste clase funcționează ca învățământ cu frecvență sau cu frecvență redusă, pe lângă unități de învățământ special și special integrat, cu efective de 4—12 elevi, în funcție de gradul deficienței.

Art. 29. — Copiii/Elevii cu CES școlarizați prin formele de învățământ special integrat beneficiază de toate drepturile stipulate de legislația în vigoare privind protecția specială a copilului, precum și de programe de compensare, recuperare, reabilitare, terapie din învățământul special, care au ca finalitate reabilitarea și integrarea școlară și socială.

Art. 30. — În cadrul învățământului special și special integrat se organizează unități-pilot, experimentale și de aplicație, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

CAPITOLUL V

Funcțiile didactice, didactice auxiliare și nedidactice

Art. 31. — Funcțiile didactice din învățământul special, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, centrele logopedice interșcolare, cabinetele școlare și din comisiile de expertiză complexă sunt cele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 32. — Personalul didactic auxiliar este format din:

- a) bibliotecar, documentarist, redactor;
- b) informatician;
- c) laborant;
- d) tehnician;
- e) pedagog școlar;
- f) instructor de educație extrașcolară;
- g) asistent social;
- h) corepetitor;
- i) mediator școlar;
- j) secretar;
- k) administrator financiar (contabil);
- l) instructor-animator;
- m) administrator de patrimoniu;
- n) medic școlar;
- o) asistent medical.

Art. 33. — Personalul nedidactic este format din:

a) magaziner, achizitor, funcționar administrativ sau alte posturi cu atribuții similare — un post la 75 de elevi în școlile cu internat și un post la 100 de elevi în celelalte școli;

b) bucătar, muncitor bucătărie — un post la 75 de mese servite la școlile cu internat (excluzând gustările de la orele 10,00 și 17,00) și un post la 100 de mese servite în celelalte unități;

c) spălătoreasă, lenjereasă, infirmieră, frizer, cizmar, muncitor calificat (inclusiv pentru lucrări de întreținere), muncitor necalificat — un post la 30 de elevi pentru școlile cu internat și un post la 50 de elevi pentru celelalte unități;

d) fochist (muncitor calificat) — un post pe tură pentru unitățile care au centrală proprie (inclusiv pentru lucrări de întreținere);

e) îngrijitor — un post la 250 m² suprafață de curățenie pentru școlile de elevi cu deficiențe de vedere și cu deficiențe severe, profunde și/sau asociate; un post la 450 m² suprafață de curățenie pentru celelalte unități școlare speciale;

f) supraveghetor de noapte — un post la două clase de elevi interni;

g) portar, paznic — un post pe tură la fiecare punct de pază stabilit de organele de poliție (aceștia pot fi înlocuiți de personal din cadrul poliției comunitare);

h) șofer, tractorist, vizitiu — un post pentru fiecare vehicul din dotare (fie mașină, fie vehicul cu tracțiune mecanică sau animală);

i) personal pentru gospodăriile anexe:

1. un post pentru 10—40 de animale (porcine, bovine, cabaline, ovine etc.);

2. două posturi pentru 41—80 de animale;

3. 3 posturi pentru peste 80 de animale;

4. un post pentru 1—3 ha suprafață arabilă;

5. două posturi pentru 3—10 ha suprafață arabilă;

6. 3 posturi pentru peste 10 ha suprafață arabilă.

CAPITOLUL VI

Planurile de învățământ, programele și metodologiile didactice

Art. 34. — Învățământul special și special integrat dispune de planuri de învățământ, de programe școlare, de programe de asistență psihopedagogică, de manuale și de metodologii didactice alternative, adaptate tipului și gradului de dizabilitate, aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 35. — (1) Conținutul învățământului special și special integrat se reglementează prin:

a) curriculumul specific pentru învățământul special;

b) curriculumul școlii de masă adaptat pentru învățământul special integrat;

c) metodologii și ghiduri specifice, elaborate și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Conținuturile învățământului special și special integrat, demersurile didactice, precum și pregătirea și formarea personalului care își desfășoară activitatea în domeniul educației copiilor cu CES sunt stabilite prin metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 36. — Metodologiile didactice utilizate în învățământul special și special integrat sunt adaptate tipului și gradului deficienței/dizabilității, nivelului și potențialului individual de dezvoltare, precum și specificului de învățare la copiii cu CES. În activitatea curentă de educație specială strategiile și metodologiile didactice vizează diferențierea și individualizarea demersului educațional, introducerea unor noi abordări ale procesului învățării și utilizarea flexibilă a tuturor resurselor disponibile.

Art. 37. — Planurile de învățământ pentru învățământul special, valabile pentru structurile școlare prevăzute de prezentul regulament, cuprind, la toate nivelurile de învățământ special, discipline obligatorii și opționale grupate în arii curriculare. Planul de învățământ precizează disciplinele/obiectele de studiu, numărul de ore alocate, precum și activitățile specifice de intervenție, alte activități educaționale prevăzute pentru fiecare clasă, activități cu grupe de copii/elevi sau de muncă individuală, însoțite de timpul afectat fiecăruia.

Art. 38. — (1) Programele școlare sunt elaborate pe niveluri de învățământ special — preșcolar, primar, gimnazial, profesional, pe tipuri de deficiență/dizabilitate, la toate disciplinele de învățământ, precum și la terapiile specifice.

(2) În instituțiile și structurile de învățământ special și special integrat care utilizează planul de învățământ de la școala de

masă se aplică programele școlare și manualele corespunzătoare acestui plan de învățământ, adaptate tipului de deficiență/dizabilitate.

(3) Pentru clasele de copii cu CES care nu pot urma curriculumul de masă se elaborează planuri de învățământ, programe școlare, manuale și auxiliare școlare specifice aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 39. — Comisiile interne de evaluare continuă recomandă adaptarea unui plan de învățământ sau a unei programe școlare ori pot stabili un anumit plan de învățământ, dintre cele în vigoare pentru învățământul special și special integrat, pentru a fi aplicat la o anumită grupă/clasă de învățământ special și special integrat pentru un grup de copii/elevi cu CES ori pentru copiii/elevii/tinerii integrați individual. Acest curriculum va fi specificat în documentele școlare (catalog, registru matricol, portofoliu educațional).

Art. 40. — Comisia Națională pentru Educație Specială elaborează standarde specifice pentru evaluarea conținutului procesului de educație și învățare din învățământul special.

Art. 41. — Parcurgerea conținuturilor de învățare pe perioada școlară se realizează de fiecare cadru didactic prin proiectarea didactică a planificărilor curriculare, după caz, precum și prin aplicarea și realizarea unor programe de intervenție personalizate.

Art. 42. — (1) În învățământul special și special integrat se utilizează manuale școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și manuale alternative, adaptate tipului și gradului de dizabilitate, selectate inclusiv prin concurs la nivel național.

(2) Comisiile interne de evaluare continuă pot recomanda, în funcție de situație și de evoluția școlară individuală a fiecărui copil/elev cu CES, unul sau mai multe manuale corespunzătoare programelor analitice utilizate.

(3) Fiecare cadru didactic din învățământul special are dreptul de a recomanda elevilor un anumit manual, inclusiv manualele utilizate în învățământul obișnuit.

Art. 43. — Activitatea instructiv-educativă specifică de reabilitare/recuperare și compensare din grupele/clasele de învățământ special și special integrat se organizează, la clasă, în conformitate cu prevederile legale generale privind organizarea și funcționarea prin intermediul planificărilor curriculare și a proiectelor didactice.

CAPITOLUL VII

Organizarea internă a activității învățământului special și special integrat

Art. 44. — (1) Unitățile de învățământ special și special integrat se organizează, de regulă, pe tipuri de deficiențe/categorii de CES: deficiențe intelectuale, fizice, motorii și neuromotorii, senzoriale (auditive sau vizuale), socioafective și de comportament sau deficiențe asociate.

(2) Organizarea școlarizării speciale pe grade de deficiență — moderată, severă și profundă, la copii/elevi cu deficiențe asociate, se poate face prin unități școlare separate, prin grupe/clase în aceeași unitate școlară specială sau prin integrare într-o unitate de învățământ de masă.

Art. 45. — În funcție de condițiile existente se pot înființa și pot funcționa unități de învățământ special care cuprind și secții de învățământ profesional, liceal, postliceal, cu o conducere unică.

Art. 46. — Modul de organizare a unităților de învățământ special și special integrat este similar învățământului de masă,

cu excepțiile prevăzute de prezentul regulament sau alte precizări elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 47. — (1) Inspectoratele școlare, în cooperare cu autoritățile administrației publice locale, asigură condițiile necesare ca elevii cu CES să frecventeze cursurile preșcolare, primare și gimnaziale, de regulă în localitățile în care aceștia domiciliază, cu satisfacerea cerințelor de educație adaptată și de intervenție specifică prin reabilitare/recuperare prin acordarea tuturor serviciilor de sprijin și de asistență educațională.

(2) În situația în care în localitatea de domiciliu nu există o unitate de învățământ special potrivită cu tipul și gradul deficienței/dizabilității, iar copilul/elevul/tânărul respectiv are orientare școlară spre o astfel de unitate de învățământ, atunci el va fi școlarizat de cea mai apropiată unitate de învățământ special de profil.

Art. 48. — (1) Inspectoratele școlare, direcțiile și autoritățile administrației publice locale, cu sprijinul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, al agenților economici, al comunităților locale, al societăților de binefacere, al organizațiilor neguvernamentale și al altor persoane juridice sau fizice, asigură serviciile necesare pentru transport cu microbuze școlare, masă și cazare pentru elevii cu CES care frecventează cursurile școlare într-o altă localitate. În cazul copiilor/elevilor cu dificultăți de autonomie locomotorie se asigură, după caz, și transportul în cadrul aceleiași localități.

(2) Unitățile de învățământ (special, special integrat sau obișnuit) asigură facilitățile și serviciile necesare de ordin ambiental, inclusiv privind accesul în instituție, în raport cu nevoile respectivelor categorii de copii/elevi/tineri cu CES.

Art. 49. — Modalitățile de organizare a școlarizării speciale — prin unități speciale sau grupe/clase speciale (din punctul de vedere al duratei rămânerii în școală, pentru toate nevoile de învățământ special) — sunt:

- a) școlarizarea în regim de zi;
- b) școlarizarea în regim de zi cu internat săptămânal;
- c) școlarizarea în regim de internat semestrial.

Art. 50. — (1) Grupa/clasa specială se organizează pentru copiii/elevii cu CES sau alte tipuri de cerințe educaționale în baza deciziei comisiei de evaluare, orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE.

(2) Organizarea, planul de învățământ și programele analitice ale grupelor/claselor speciale sunt flexibile și adaptate la necesitățile de progres școlar și social pentru fiecare dintre copiii/elevii în cauză.

(3) Grupa/clasa specială funcționează în interacțiune cu unitatea școlară pe lângă care este organizată. Obiectivul organizării și funcționării claselor/grupelor speciale, cu prioritate la nivelul învățământului preșcolar și primar, este integrarea/reintegrarea copiilor/elevilor cuprinși în grupe/clase din unități școlare obișnuite.

(4) Grupele/clasele speciale sunt constituite, de regulă, la nivelul preșcolar și primar din copii/elevi care nu au mai fost cuprinși în unități de învățământ de masă sau care provin din unități de învățământ special și special integrat.

(5) Participarea unui copil/elev la activitățile unei grupe/clase speciale poate fi și alternată cu frecventarea tuturor activităților de la o grupă/clasă obișnuită (alternarea unor zile ori săptămâni) și/sau parțială pe parcursul unei zile (anumite activități se desfășoară în grupa/clasa specială, iar altele în grupa/clasa obișnuită).

(6) Frecventarea grupei/clasei obișnuite se face la activitățile pe care copiii/elevii cu CES le pot realiza cu succes (de

exemplu, exerciții pentru dezvoltarea fizică, abilități/dexterități manuale, activități de educație plastică, activități extrașcolare).

Art. 51. — Încadrarea grupelor/claselor speciale se face în mod similar cu sistemul învățământului special cu cadre didactice calificate și/sau specializate pentru educația specială, conform legislației în vigoare.

Art. 52. — Integrarea școlară individuală a copiilor/elevilor/tinerilor cu CES în grupe/clase obișnuite de învățământ se realizează planificat și gradual, având asigurate servicii de sprijin și asistență educațională psihopedagogică corespunzătoare.

Art. 53. — (1) „Grupa/clasa integratoare” se constituie pentru integrarea a 2—4 elevi cu deficiențe/dizabilități într-o grupă/clasă din învățământul preșcolar, primar sau gimnazial din învățământul de masă.

(2) Efectivul grupei/clasei integratoare este redus față de media efectivelor obișnuite, de regulă cu câte 2—3 copii/elevi pentru fiecare copil cu CES.

Art. 54. — (1) Copiii, elevii și tinerii cu CES, integrați în învățământul de masă, beneficiază de suport educațional prin cadre didactice de sprijin/itinerante.

(2) Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către CJRAE/CMBRAE și se reglementează prin metodologii specifice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Copiii, elevii și tinerii cu CES școlarizați în unitățile de învățământ special sau de masă, inclusiv cei școlarizați în alt județ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistență socială constând în asigurarea alocației zilnice de hrană, a rechizitelor școlare, a cazarmamentului, a îmbrăcăminte și a încălțăminte în quantum egal cu cel pentru copiii aflați în sistemul de protecție a copilului, precum și de găzduire gratuită în internate sau centre de asistare pentru copiii cu CES din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului.

(4) Copiii/elevii cu CES din unitățile școlare obișnuite au acces la resursele de educație specială și de reabilitare/recuperare din unitățile de învățământ special și special integrat.

Art. 55. — (1) Durata calificării profesionale a elevilor/tinerilor cu CES prin școli profesionale speciale sau clase din școli profesionale speciale (inclusiv cele din unități de învățământ de masă) este de 3—4 ani.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate aproba organizarea de programe educaționale de tip „a doua șansă” în vederea promovării învățământului primar pentru persoanele care depășesc cu 4 ani vârsta corespunzătoare clasei și care nu au absolvit acest nivel de învățământ până la vârsta de 14 ani.

Art. 56. — (1) Accesul elevilor/tinerilor cu deficiențe/dizabilități pe diferite trepte de învățare postobligatorii se face în funcție de capacitatea acestora de învățare.

(2) La încheierea studiilor gimnaziale, elevii absolvenți ai învățământului obligatoriu special pot continua educația școlară prin învățământ tehnologic/profesional special, școli profesionale speciale. Înscrierea acestor elevi în învățământul profesional special se face pe baza certificatului de expertiză și orientare școlară emis de comisia de expertiză complexă din cadrul CJRAE.

(3) Elevii care se exceptează de la susținerea evaluării naționale sau care nu o promovează la încheierea studiilor gimnaziale, absolvenți ai învățământului obligatoriu special, pot continua educația școlară prin licee tehnologice cu clase speciale.

(4) Înscrierea acestor elevi în licee tehnologice cu clase speciale se face pe baza foii matricole, a unei adeverințe eliberate de școala pe care a absolvit-o.

Art. 57. — Participarea elevilor cu CES la examenele care marchează accesul la trepte de învățământ care conduc la învățământul universitar, la evaluarea națională, la bacalaureat, la examenele de admitere la facultate ori la unele examene de diferență se face prin asigurarea condițiilor de egalitate a șanselor și prin adaptarea procedurilor de examinare, stipulate în toate metodologiile de admitere în vigoare.

Art. 58. — (1) Alternativele educaționale funcționează pe baza evaluării și a validării de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, atât în unitățile de învățământ special și special integrat, cât și în alte tipuri de unități de învățământ.

(2) Pot funcționa structuri alternative de învățământ special de tipul:

a) centre de educație specială, pentru asigurarea intervenției specializate precoce, a intervenției multidisciplinare/multiprofesionale de zi sau pentru facilitarea accesului la educație preșcolară și școlară în comunitate a unor categorii de copii excluși anterior de la învățământ;

b) centre de educație preventivă, de regulă pentru copii/tineri cu tulburări socioafective și de comportament;

c) centre de pedagogie curativă;

d) centre de resurse și de asistență educațională, pentru învățământ special și special integrat, centre școlare pentru educație incluzivă.

Art. 59. — Efectivele grupelor și claselor de învățământ special (în grupe/clase de grădiniță ori școală specială sau în clase/grupe speciale din unități școlare obișnuite) sunt:

a) efectivele grupelor/claselor de copii/elevi cu deficiențe moderate sau ușoare sunt de 8—12 copii/elevi, atât în unitățile de învățământ special, cât și în școlile integratoare;

b) efectivele grupelor/claselor speciale constituite din copii/elevi cu deficiențe severe, profunde și multiple sunt de 4—6 copii/elevi;

c) efectivele grupelor/claselor speciale constituite din copii/elevi cu deficiențe senzoriale asociate (surdocecitate) sau cu deficiențe senzoriale asociate cu alte tipuri de deficiențe sunt de 2—4 copii/elevi;

d) în situații excepționale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate aproba înființarea de clase cu efective mai reduse.

Art. 60. — Grupele și clasele de învățământ special și special integrat sunt, de regulă, mixte. Acestea cuprind băieți și fete.

Art. 61. — (1) Pentru copii cu boli cronice se organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unităților sanitare în care sunt internați. Acestea sunt cuprinse în structura unei unități școlare speciale ori a uneia obișnuite din localitate sau din apropierea acesteia.

(2) Pentru copiii/elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni se organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unităților sanitare prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili se organizează școlarizarea la domiciliu, pe o perioadă determinată.

(4) Școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de clase sau de grupe în spitale se fac de către inspectoratul școlar, la propunerea CJRAE/CMBRAE, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 62. — Integrarea școlară a copiilor cu CES din cadrul minorităților naționale se realizează corespunzător prevederilor prezentului regulament, cu respectarea prevederilor Legii nr. 1/2011 sau a altor acte normative din domeniul învățământului, inclusiv în ceea ce privește cuprinderea copiilor cu CES în unități de învățământ cu predare în limba minorităților naționale.

Art. 63. — Activitatea instructiv-educativă, de reabilitare-recuperare și compensare din unitățile și grupele/clasele de învățământ special și special integrat se organizează în conformitate cu prevederile legale generale privind organizarea și funcționarea învățământului la nivel de instituții școlare, corespunzător prevederilor planurilor de învățământ.

Art. 64. — Procesul de învățământ de educație specială și specială integrată se realizează prin lecții, lucrări practice în cabinete, laboratoare sau ateliere școlare, activități complementare de educație terapeutică complexă și integrată realizată de învățători-educatori și profesori-educatori și activități de intervenție specifică, de reabilitare/recuperare, desfășurate de profesori specialiști în cabinete special amenajate, practică în producție, la școala profesională, activități extrașcolare și/sau în afara școlii.

Art. 65. — (1) Organizarea internă a activității din fiecare unitate de învățământ special și special integrat este stipulată prin regulamentul intern al respectivei unități de învățământ. Regulamentul intern este un document școlar obligatoriu. Acesta se elaborează în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) Regulamentul intern respectă cadrul legislativ general, dar reflectă și particularitățile specifice unității școlare speciale, condițiile locale etc.

(3) Regulamentul intern stabilește normele generale, cu caracter obligatoriu pentru întregul personal al unității, precum și normele specifice pe compartimente și domenii de activitate.

Art. 66. — (1) Planificarea activității educative, de învățare, reabilitare, terapeutice este structurată prin planurile manageriale, anuale și semestriale, avizate de consiliul de administrație și/sau de consiliul profesoral.

(2) Planurile manageriale includ activitățile manageriale generale și pe compartimente/domenii de activitate, precum și proiecte de dezvoltare — reformă la nivelul unității.

Art. 67. — Organizarea și coordonarea activității instituției de învățământ special și special integrat sunt asigurate de consiliul profesoral, de consiliul de administrație și de directorul/directorii unității de învățământ special și special integrat, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Art. 68. — Orarul activităților școlare este elaborat de o comisie constituită prin decizia directorului, cu respectarea cerințelor psihopedagogiei speciale.

Art. 69. — (1) În învățământul special și special integrat, durata orei de curs și a activităților realizate de cadre didactice de predare și a activităților de intervenție terapeutică specifică este de regulă de 45 de minute, iar a recreațiilor de 15 minute, cu excepția recreației mari, consecutive celei de-a doua sau a treia ore de curs, care este de 30 de minute.

(2) Școlile profesionale speciale au ora școlară de 50 de minute, iar pauzele sunt de 10 minute. Pauza mare este de 20 de minute.

(3) În unitățile și grupele/clasele de învățământ special și special integrat care aplică planuri de învățământ și programe școlare echivalente celor din învățământul obișnuit durata orelor de curs și a pauzelor poate fi identică cu cea din instituțiile similare de învățământ obișnuit.

Art. 70. — (1) Activitatea școlară în unitățile de învățământ special și special integrat începe, de regulă, dimineața, la

ora 8,00. În cazuri justificate, inspectoratele școlare pot aproba schimbarea temporară sau parțială a orei de începere a cursurilor, cu obligația realizării integrale a activităților normate și planificate.

(2) Activitatea instructiv-educativă din învățământul special se compune din activitățile de predare-învățare și activitățile de terapie (terapie educațională complexă și integrată și terapii specifice de corectare și compensare).

(3) Activitatea de predare-învățare în învățământul special obligatoriu se desfășoară în programul de dimineață, iar activitatea școlară de terapie educațională complexă și integrată în unitățile de învățământ special se desfășoară în programul de după-amiază.

Art. 71. — (1) Ordinea, disciplina, supravegherea și securitatea copiilor/elevilor/tinerilor cu deficiențe/dizabilități, în cadrul școlii, al cantinei, al internatului și/sau activitatea extrașcolară se asigură de conducerea școlii, personalul didactic și auxiliar, conform responsabilităților stipulate prin regulamentul intern și graficului de prezență și de activitate zilnică/săptămânală a personalului la grupă/clasă, atelier, laborator, cantină sau alte spații și alte contexte (planificate și coordonate de unitatea școlară).

(2) Părinții sau tutorii legali au obligația să însoțească copiii/elevii cu CES la venirea și plecarea de la școală, precum și la venirea și plecarea în vacanță, să delege alte persoane pentru însoțire sau să declare în scris că nu este cazul să îi însoțească.

CAPITOLUL VIII

Orientarea școlară și profesională a copiilor/elevilor cu CES

Art. 72. — (1) Evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea/reorientarea școlară și profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu CES se realizează de către CJRAE/CMBRAE, prin serviciile de evaluare și de orientare/reorientare școlară și profesională, pe baza metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, acordându-se prioritate integrării în învățământul de masă.

(2) Orientarea școlară și profesională a copiilor/elevilor cu CES se realizează prin serviciile de evaluare și de orientare/reorientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE în baza gradului de deficiență stabilit, în colaborare cu comisia internă de evaluare continuă.

Art. 73. — (1) Comisiile interne de evaluare continuă se organizează și funcționează în cadrul școlilor speciale și al centrelor școlare pentru educație incluzivă, conform metodologiilor elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Comisiile interne de evaluare continuă asigură anual evaluarea psihopedagogică a copiilor/elevilor/tinerilor școlarizați în unitățile de învățământ special și a celor integrați în unitățile de învățământ de masă sau la solicitarea unității de învățământ, a cadrului didactic de la clasă sau a familiei ori întreprinzătorilor legali ai copilului.

Art. 74. — Expertizarea, evaluarea și diagnosticarea multidisciplinară includ examinarea medicală, psihologică, pedagogică și socială.

CAPITOLUL IX

Înscrierea copiilor/elevilor în învățământul special și special integrat

Art. 75. — În unitățile de învățământ special pot fi înscriși și școlarizați, de regulă, copiii/elevii cu deficiențe/dizabilități medii, severe, grave, profunde, asociate în baza certificatului de orientare din cadrul CJRAE.

Art. 76. — În grupele/clasele integrate în învățământul de masă pot fi înscriși, de regulă, copiii/elevii cu dificultăți/tulburări de învățare, dificultăți de adaptare, de integrare, precum și cei cu deficiențe/dizabilități ușoare sau moderate. O astfel de integrare se realizează și individual.

Art. 77. — Elevii cu CES integrați în învățământul de masă beneficiază de servicii educaționale de sprijin și de asistență psihopedagogică și/sau de alte tipuri de servicii educaționale, după caz, logopedie, kinetoterapie etc.

Art. 78. — (1) În unitățile de reeducare din sistemul penitenciarelor pot fi înscriși elevii cu tulburări de comportament care au săvârșit o infracțiune, dar nu răspund penal, fiind minori.

(2) Școlarizarea minorilor și a adulților din centrele de reeducare, din penitenciarele pentru minori și tineri și din penitenciarele pentru adulți se realizează cu respectarea curriculumului național. Resursa umană necesară pentru școlarizarea acestora este asigurată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare.

(3) Metodologia privind înființarea și funcționarea claselor/unităților de învățământ pentru minori și adulți din cadrul penitenciarelor se elaborează în baza unui protocol al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu Direcția Generală a Penitenciarelor.

Art. 79. — (1) Orientarea școlară și profesională a copiilor/elevilor/tinerilor cu CES se face numai cu acordul familiei/întreprinzătorilor legali.

(2) Unitatea de învățământ de masă în care este școlarizat copilul/elevul/tânărul cu CES este obligată să îi acorde asistență educațională corespunzătoare nevoilor sale de dezvoltare, fie prin cadrul didactic de sprijin, fie prin programe de intervenție personalizate.

Art. 80. — Copiii/Elevii cu deficiențe severe, profunde și asociate (surdocecitate) sunt orientați spre grupele sau clasele de acest tip din unitățile de învățământ special.

Art. 81. — Înscrierea copiilor/elevilor în învățământul special se face în fiecare an școlar, în perioada 15 august—15 septembrie, cu posibilitatea prelungirii acestui termen.

Art. 82. — Pentru înscrierea copilului într-o școală specială sunt necesare următoarele documente:

- a) certificatul de expertiză;
- b) certificatul de evaluare, orientare școlară și profesională emis de comisia de evaluare, orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE;
- c) copie de pe actele de identitate ale copilului/elevului și ale părintelui/reprezentantului legal;
- d) planul de servicii al copilului propus de comisia de evaluare, orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE;
- e) documentele necesare stabilirii primirii drepturilor sociale;
- f) alte documente stabilite prin metodologiile elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 83. — Comisia internă de evaluare continuă din fiecare unitate școlară are obligația de a monitoriza evoluția copilului/elevului/tânărului repartizat de comisia de evaluare și orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE,

pentru a propune menținerea elevului în școala/clasa respectivă sau pentru a i se schimba atât diagnosticul, cât și forma de școlarizare.

Art. 84. — (1) Vârsta de înscriere în învățământul special poate fi cu 2—3 ani mai mult decât pentru învățământul de masă. În clasa pregătitoare din școala specială sunt înscriși, de regulă, copiii care au frecventat grădinița, obișnuită sau specială, cei care au întrerupt școala, cei repetenți și cei care nu au frecventat grădinița.

(2) În cazuri excepționale, când copilul nu a fost diagnosticat sau nu a urmat nicio formă de școlarizare până la vârsta de 14 ani, comisiile interne de evaluare continuă din unitățile de învățământ special pot propune comisiei de evaluare și orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE înscrierea minorului în clasa pregătitoare și continuarea școlarizării până la finalizarea învățământului obligatoriu.

(3) Se pot organiza forme de învățământ special cu frecvență redusă pentru elevi cu CES care au depășit cu mai mult de 4 ani vârsta corespunzătoare clasei. Aceste forme se pot organiza și pentru persoane cu CES nedepasabile, în vârstă de până la 30 de ani, pe durata învățământului obligatoriu.

(4) Elevul cu CES/alte tipuri de cerințe educaționale cu vârsta peste 16 ani, care nu a putut absolvi învățământul obligatoriu, obișnuit sau special, poate fi înscris într-o unitate de învățământ special profesională, curs de zi, urmând ca în paralel să își completeze cele 9 clase prin forma de învățământ cu frecvență redusă.

(5) Organizarea și funcționarea învățământului cu frecvență redusă pentru copiii/elevii/tinerii cu CES sunt identice cu cele din învățământul de masă, forma frecvență redusă.

Art. 85. — În clasa pregătitoare din învățământul special copiii cu CES sunt înscriși în funcție de tipul și gradul deficienței/dizabilității.

Art. 86. — În celelalte clase speciale, pentru toate categoriile de elevi cu CES, pot fi înscriși:

- elevii care au promovat clasa precedentă;
- elevii declarați repetenți în clasa anterior urmată;
- elevii care au întrerupt școala, dar nu au depășit vârsta clasei cu cel mult 4 ani;
- elevii cu dublă repetenție în școala de masă, cu avizul comisiei de evaluare și orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE, cu acordul părinților sau al susținătorului legal;
- elevii cu deficiențe dobândite după absolvirea unei/unor clase;
- copiii neșcolarizați sau elevii în situația de abandon școlar.

Art. 87. — Înscrierea copiilor/elevilor cu dificultăți sau cu deficiențe ușoare ori moderate în învățământul de masă se realizează în conformitate cu ROFUIP, pe baza hotărârii comisiei de evaluare și orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE.

CAPITOLUL X

Transferul elevilor

Art. 88. — (1) Elevii din învățământul special și special integrat se pot transfera la școli, clase sau grupe similare la sfârșitul anului școlar și în vacanța intersemestrială.

(2) Transferarea copiilor/elevilor cu CES dintr-o unitate de învățământ special în altă unitate de învățământ special poate avea loc în următoarele cazuri:

- la solicitarea părinților/tutorilor legali;
- la schimbarea domiciliului părinților/tutorilor legali;

c) apariția necesității pentru un copil/elev cu CES de a urma un tratament medical sau de a beneficia de servicii de reabilitare/recuperare care nu pot fi asigurate în localitatea unde este situată unitatea școlară frecventată;

d) ameliorarea/compensarea sau agravarea deficienței.

Art. 89. — (1) Transferarea copiilor/elevilor cu CES de la o unitate de învățământ specială la alta de același fel, pe raza localității, județului sau dintr-un județ în altul, se face cu acordul consiliilor de administrație ale celor două unități de învățământ.

(2) Transferarea/Reorientarea copiilor/elevilor de la o unitate de învățământ de un tip la alta de un alt tip, ca tip de dizabilitate și din punctul de vedere al categoriilor de vârstă, sau de la o unitate de învățământ special la una de învățământ de masă și invers se face la propunerea cadrului didactic al grupei/clasei, a psihologului școlar și/sau a părinților/tutorilor legali, în baza certificatului de evaluare și orientare școlară și profesională elaborat de comisia de evaluare și orientare școlară și profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE.

(3) În funcție de evoluția copilului se pot face propuneri de reorientare dinspre școala specială spre școala de masă și invers.

CAPITOLUL XI

Activitatea la grupa și la clasa specială

Art. 90. — Formele de organizare a activității la grupele de grădiniță specială sunt:

- activități obligatorii cu grupa;
- activități la alegere;
- activități de grup/individuale de intervenție specifică;
- activități ludice și distractive;
- activități gospodărești;
- plimbări, excursii și alte activități în afara grădiniței.

Art. 91. — Durata unei activități la grupă, modul de constituire a grupei de intervenție de grădiniță specială și de organizare a activității de intervenție a profesorului psihopedagog și a educatoarei se stabilesc de la caz la caz, precum și la recomandarea comisiei interne de evaluare continuă.

Art. 92. — Cadrele didactice care lucrează la grupa specială de grădiniță au obligația asigurării intervenției psihopedagogice specializate și stimulării precoce a copiilor cu deficiențe, în scopul asigurării șanselor egale de dezvoltare și de acces spre trepte superioare de școlarizare.

Art. 93. — În proiectarea și realizarea lecțiilor și a diverselor activități educaționale la nivelul clasei, personalul didactic dă dovadă de flexibilitate și adaptează situațiile de învățare, strategiile, materialele, metodele, mijloacele și resursele pentru realizarea progresului școlar al fiecărui elev.

CAPITOLUL XII

Evaluarea

Art. 94. — (1) Evaluarea progresului școlar se face continuu, formativ, prin evaluarea secvențială de la fiecare lecție/activitate, precum și evaluarea periodică, sumativă și cea semestrială a activității școlare.

(2) Progresul poate fi evaluat prin probe diverse: chestionarea orală, probe scrise, probe practice, scările de apreciere, verificarea cu ajutorul mașinilor, evaluarea prin proiecte, portofoliul, testul didactic, precum și prin examene. Evaluarea copiilor/elevilor cu CES ține cont de tipul/gradul de dizabilitate a elevului. La evaluare se asigură un timp de lucru mai mare, 30—60 de minute, precum și alte adaptări specifice în vederea elaborării lucrărilor.

(3) Pentru copiii cu deficiențe grave/profunde/asociate, inclusiv surdocecitate, se va utiliza evaluarea funcțională, nu probe standardizate, și se vor utiliza calificative.

(4) În cazul elevilor cu CES, integrați individual sau în grupe/clase în învățământul de masă, se va realiza o evaluare diferențiată în funcție de evoluția proprie a copilului, pe baza unor descriptori de performanță, stabiliți de învățătorul/profesorul clasei și de cadrul didactic de sprijin.

(5) Pentru asigurarea de șanse egale în vederea evaluării, un elev cu dificultăți de învățare beneficiază, în mod obligatoriu, de educație remedială.

Art. 95. — (1) Elevii cu CES care urmează curriculumul din învățământul de masă susțin evaluările prevăzute la art. 74 din Legea nr. 1/2011 în conformitate cu metodologiile specifice învățământului de masă, potrivit curriculumului studiat.

(2) Elevii prevăzuți la alin. (1) beneficiază de adaptări specifice, cum ar fi: asigurarea posibilității de comunicare prin utilizarea sistemului Braille, la elevii nevăzători, respectiv a limbajului mimico-gestual, la elevii cu deficiențe de auz, inclusiv posibilitatea asigurării, după caz, a unui interpret autorizat, mărirea timpului destinat efectuării lucrării scrise de către candidații cu deficiențe motorii sau neuromotorii, care îi împiedică să scrie normal, sau de către cei cu deficiențe vizuale grave, asigurarea scrisului cu caractere mărite la candidații ambliopi, transmiterea prin dictare, la elevii cu anumite deficiențe, a informațiilor corespunzătoare subiectelor de examen afișate/prezentate vizual, realizarea probei scrise prin dictarea conținutului acesteia, de către candidatul cu deficiențe către un profesor asistent etc.

(3) Elevii cu CES care urmează curriculumul de masă adaptat sau curriculumul specific învățământului special pot susține evaluările prevăzute la art. 74 din Legea nr. 1/2011, la solicitarea scrisă a părintelui/tutorei legal instituite.

CAPITOLUL XIII

Activitatea educativă nonformală (extracurriculară și extrașcolară)

Art. 96. — Conținutul educației speciale se completează, la toate nivelurile de organizare a învățământului, cu activități extracurriculare și extrașcolare.

Art. 97. — Activitățile extracurriculare se desfășoară în unitatea specială de învățământ, în unități școlare obișnuite sau combinat, în ambele tipuri de unități și în alte locații. Aceste activități se organizează pentru copiii cu CES/alte tipuri de cerințe educaționale, pe cât posibil împreună cu copiii/elevii voluntari din școala de masă.

Art. 98. — Copiii/Elevii cu CES au acces liber, în condițiile de participare cu șanse egale cu ale celorlalți copii, la toate activitățile extracurriculare organizate în cadrul cluburilor și palatelor copiilor, în tabere școlare, baze sportive, turistice și de agrement ale altor unități care organizează alte activități, beneficiind de drepturile stipulate în legislația în vigoare a învățământului special.

Art. 99. — Se pot organiza activități extrașcolare în colaborare cu asociațiile de profil. Calendarul acestora se întocmește la începutul fiecărui an școlar, se aprobă de către CJRAE și se comunică Comisiei Naționale pentru Educație Specială.

Art. 100. — Participarea copiilor/elevilor cu CES la activitățile extracurriculare este stabilită de comun acord cu corpul profesoral al clasei, cu părinții și elevii.

Art. 101. — În unitățile și structurile de învățământ special se pot organiza activități extracurriculare și ca activități polivalente,

sub forma unor cercuri tehnico-aplicative, cultural-artistice, sportive, gospodărești.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 102. — Finanțarea învățământului special și special integrat se asigură de la consiliile județene/ale sectoarelor municipiului București.

Art. 103. — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și inspectoratele școlare asigură, în conformitate cu prevederile legale, resursele necesare privind dotarea corespunzătoare a bazei didactico-materiale a unităților și structurilor de învățământ special și special integrat, potrivit specificului procesului de învățare și al necesităților financiare. Sursele de finanțare se pot completa în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Art. 104. — Normele de încadrare și salarizare a personalului didactic și a celorlalte categorii de personal din instituțiile de învățământ special și special integrat, precum și formele de organizare a ocupării posturilor/catedrelor vacante se stabilesc prin metodologie aprobată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 105. — (1) La încadrarea personalului didactic și la organizarea/desfășurarea activităților de formare a cadrelor didactice din învățământul special și special integrat sunt obligatorii asigurarea cu prioritate a calificării și perfecționării corespunzătoare cu privire la disciplina/disciplinele predată/predate, dar și pregătirea în domeniul psihopedagogiei/educației speciale.

(2) În funcție de cerințele specifice învățării la o anumită categorie de CES, cum ar fi învățarea elevilor surzi, nevăzători sau cu deficiențe senzoriale asociate, perfecționarea personalului didactic include și asimilarea unor limbaje/coduri speciale de comunicare, scrierea Braille la nevăzători ori limbajul gestual/mimico-gestual la copii cu deficiențe de auz.

Art. 106. — Formarea, perfecționarea și încadrarea personalului didactic, de conducere, auxiliar și a personalului nedidactic din învățământul special și special integrat se reglementează prin metodologii și instrucțiuni ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, conform legislației în vigoare.

Art. 107. — (1) Evaluarea învățământului special și special integrat se realizează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin serviciul de specialitate, în colaborare cu Comisia Națională pentru Educație Specială, respectiv de către inspectoratele școlare, prin inspectorii școlari de specialitate pentru învățământ special și special integrat din fiecare județ și din municipiul București, pe baza unor criterii specifice comune tipurilor de deficiențe, stabilite la nivel național.

(2) La nivelul fiecărui inspectorat școlar va fi încadrat un inspector școlar de specialitate pentru învățământ special integrat după cum urmează: cu jumătate de normă, pentru județele unde există până la 3 unități de învățământ special și special integrat, și cu normă întreagă pentru județele unde funcționează 3 sau mai mult de 3 unități de învățământ special și special integrat.

Art. 108. — Întocmirea, completarea și elaborarea actelor de studii pentru elevii cu CES se realizează potrivit prevederilor legale aplicabile sistemului de învățământ și reglementărilor Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind aplicarea prevederilor art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DG 3.593 din 26 octombrie 2011;
— art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale;
— art. 256 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 209 alin. (4) și ale art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin se aplică pentru obligațiile de plată, reprezentând contribuții de asigurări sociale de sănătate, datorate Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de către persoanele fizice, altele decât cele pentru care colectarea veniturilor se face de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Facilitățile prevăzute la art. 2 se acordă de către casele de asigurări sociale de sănătate județene și a municipiului București, de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și de Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru obligațiile de plată administrate/stabilite de fiecare dintre acestea.

Art. 2. — (1) Pentru obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor de plată principale restante la data de 31 august 2011 se acordă următoarele facilități:

a) anularea penalităților de întârziere, precum și anularea unei cote de 50% din majorările de întârziere aferente acestor obligații de plată principale, dacă obligațiile de plată principale și dobânzile aferente acestora, administrate/stabilite de fiecare dintre organele competente prevăzute la art. 1 alin. (2), sunt stinse prin plată sau compensare până la data de 31 decembrie 2011, cu excepția obligațiilor prevăzute la alin. (2);

b) reducerea cu 50% a penalităților de întârziere, precum și reducerea cu 50% a unei cote de 50% din majorările de întârziere aferente acestor obligații de plată principale, dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora, administrate/stabilite de fiecare dintre organele competente prevăzute la art. 1 alin. (2), sunt stinse prin plată sau compensare până la data de 30 iunie 2012, cu excepția obligațiilor prevăzute la alin. (2).

(2) Pentru dobânzile datorate până la data stingerii și stabilite prin decizii comunicate după această dată, condiția se consideră îndeplinită dacă dobânzile se sting până la termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*.

Art. 3. — (1) Prin *obligații de plată principale restante la data de 31 august 2011* se înțelege obligațiile de plată care sunt individualizate în declarațiile contribuabilului depuse până la data de 31 august 2011 și/sau decizii de impunere emise și comunicate contribuabilului până la această dată de fiecare dintre organele competente prevăzute la art. 1 alin. (2).

(2) Prin *dobânzi aferente obligațiilor principale*, conform art. 2, se înțelege și cota de 50% din majorările de întârziere reprezentând componenta de dobândă a acestora.

(3) Majorările de întârziere pentru care se acordă facilitățile prevăzute la art. 2 sunt cele datorate pentru perioada 1 ianuarie 2006—30 iunie 2010.

(4) Prin *obligații de plată principale*, în sensul art. 2, se înțelege și sumele reprezentând amenzi exigibile, de orice fel, cu excepția celor pentru care, potrivit legii, este suspendată executarea actului prin care s-a aplicat amenda. În acest caz, data exigibilității este data comunicării actului de individualizare a amenzii.

Art. 4. — Facilitățile prevăzute la art. 2 nu se acordă pentru obligațiile de plată stinse prin poprire sau prin sume încasate din valorificarea bunurilor sechestrate.

Art. 5. — (1) În vederea acordării facilității prevăzute la art. 2, contribuabilii pot depune o cerere prin care solicită o situație a obligațiilor de plată exigibile, care urmează a fi stinse în scopul îndeplinirii condiției prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și a celor care intră sub incidența facilității.

(2) Pentru clarificarea eventualelor neconcordanțe existente între evidența organului competent și evidența contribuabilului, organul competent poate solicita contribuabilului documentele necesare stabilirii situației reale.

(3) În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, organul competent comunică contribuabilului situația prevăzută la alin. (1) și întocmește borderou provizoriu de scădere din evidență a obligațiilor de plată ce pot face obiectul facilității prevăzute la art. 2.

(4) Dacă în termen de 10 zile de la data comunicării situației prevăzute la alin. (1) se sting prin plată sau compensare obligațiile principale și dobânzile aferente acestora, cu respectarea prevederilor art. 114 și 115 din Codul de procedură fiscală, organul competent validează borderoul provizoriu de scădere. În acest caz, în termen de 3 zile de la data stingerii, organul competent emite decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, potrivit art. XI alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

(5) Dacă s-au stins și aceste obligații fiscale accesorii în termenul prevăzut la art. 111 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 114 și 115 din Codul de procedură fiscală, organul competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 și emite, după caz:

a) decizia de anulare a penalităților de întârziere, pentru penalitățile de întârziere și cota de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor de plată principale restante la data de 31 august 2011. Modelul deciziei este prevăzut în anexa nr. 1;

b) decizia de reducere a penalităților de întârziere, pentru 50% din penalitățile de întârziere, precum și pentru 50% din cota de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor de plată principale restante la data de 31 august 2011. Modelul deciziei este prevăzut în anexa nr. 2.

(6) Decizia prevăzută la alin. (5) se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează la organul competent.

Art. 6. — Dacă obligațiile de plată nu se sting în termenul prevăzut la art. 5 alin. (4) sau, după caz, în situația în care nu se sting obligațiile de plată accesorii în termenul prevăzut la art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se operează în evidența organului competent repunerea obligațiilor de plată ce au făcut obiectul borderoului provizoriu de scădere. În acest caz, contribuabilul poate depune o nouă cerere ori de câte ori

apreciază că are posibilitatea de a îndeplini condițiile pentru a beneficia de facilitatea prevăzută la art. 2.

Art. 7. — Contribuabilii care nu au depus cererea prevăzută la art. 5 alin. (1), dar sting prin plată sau compensare toate obligațiile de plată, solicită acordarea facilității prevăzute la art. 2 prin depunerea unei cereri la organul competent. Dispozițiile art. 5 alin. (5)—(6) sunt aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, contribuabilul poate solicita restituirea sumelor care formează obiect al facilității prevăzute la art. 2, în conformitate cu prevederile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Art. 8. — Procedurile de executare silită prevăzute de Codul de procedură fiscală se aplică și pentru obligațiile de plată cu scadența după intrarea în vigoare a prevederilor art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011, neachitate în termenul legal de plată.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Nicolae-Lucian Duță

București, 1 noiembrie 2011.

Nr. 894.

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ANEXA Nr. 1

Casa de Asigurări de Sănătate

Str. nr., localitatea

Nr. /

DECIZIE

de anulare a penalităților de întârziere

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Codul numeric personal

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Codul numeric personal

În temeiul prevederilor art. XI alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, și ale art. 2 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 5 alin. (5) lit. a) din Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 894/2011 privind aplicarea prevederilor art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale,

având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la casa de asigurări de sănătate sub nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 894/2011,

se emite următoarea decizie:

Se anulează penalitățile de întârziere, precum și o cotă de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor de plată principale restante la 31 august 2011, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației	Anularea a 50% din majorările de întârziere	Anularea penalităților de întârziere
0	1	2	3
1.			
2.			
.....			
Total general:			

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, în condițiile titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la casa de asigurări de sănătate emitentă a deciziei.

Președinte — director general

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ANEXA Nr. 2

Casa de Asigurări de Sănătate
 Str. nr., localitatea
 Nr. /

DECIZIE
de anulare a penalităților de întârziere

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Codul numeric personal

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Codul numeric personal

În temeiul prevederilor art. XI alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, și ale art. 2 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 5 alin. (5) lit. b) din Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 894/2011 privind aplicarea prevederilor art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale,

având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la casa de asigurări de sănătate sub nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 894/2011,

se emite următoarea decizie:

Se reduc cu 50% penalitățile de întârziere, precum și cu 50% cota de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor de plată principale restante la 31 august 2011, în sumă totală de lei, reprezentând: ...

Nr. crt.	Denumirea obligației	Reducerea cu 50% a unei cote de 50% din majorările de întârziere	Reducerea cu 50% a penalităților de întârziere
0	1	2	3
1.			
2.			
.....			
Total general:			

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, în condițiile titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la casa de asigurări de sănătate emitentă a deciziei.

Președinte — director general

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 527485